

SENTINȚĂ

În numele legii

09 martie 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Botanică mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, judecătorul Maria Țurcan

Grefier Chihai Aliona

Cu participarea:

Acuzatorului de stat Kelsa Olga, Balan Veaceslav

Avocatului Nichitoi Igor

Reprezentantului părții vătămate SRL "XXXXXXXXXX", XXXXXXXXXXX

A judecat, în ședință publică, cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXXXXX, anul nașterii xxx, originar și domiciliat în xxx, moldovean, cetățean al RM, studii superioare, căsătorit, la întreținere doi copii minori, supus militar, anterior nejudecat,

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal al RM,

Termenul de examinare a cauzei penale: 09.10.2014 -09.03.2016.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța

A C O N S T A T A T:

XXXXXXXXXX este învinuit în aceea că a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave, în următoarele circumstanțe:

XXXXXXXXXX, exercitând funcția de executor judecătoresc în baza licenței LE 062 eliberată prin ordinul Ministrului Justiției nr.299 din 12.08.2010, fiind investit cu atribuții de exercitare a activității de executare în circumscripția mun.Chișinău prin ordinul Ministrului Justiției nr.352 din 15.09.2010, cu sediul în mun.Chișinău, bd.Decebal 99/3 oficiul 107, deținând statutul de persoană publică, iar în conformitate cu prevederile art.2 din Legea privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010 fiind investit de stat să îndeplinească activități de interes public, la 19.09.2011 a primit spre executare titlului executoriu nr. 2e-5804/11 din 30.06.2011, emis de Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău, prin care a fost împuternicit de a executa hotărârea judecătorească privind încasarea de la debitorul ÎM „XXXXXXXXXX” SRL a datoriei în sumă de 1030000 lei, în favoarea creditorului S.A.„XXXXXXXXXX”, iar ulterior la 06.02.2012 a primit spre executare titlul executoriu 2e-11345/11 privind încasarea de la debitorul ÎM „XXXXXXXXXX” SRL a datoriei în sumă de 7 411 742,33 lei, în favoarea creditorului SRL „XXXXXXXXXX”.

Ulterior, Emil Nichitoi la XXXXXXXXXXX, cu toate că între „XXXXXXXXXX” SRL și ÎM „XXXXXXXXXX” SRL la 12.06.2012 a fost încheiat contractul de gaj, iar la 31.08.2012 în scopul stingerii datoriei, ultimul, conducându-se de art. 321 alin. (1) din Codul Civil, care prevede că „dreptul de proprietate este transmis dobânditorului în momentul predării bunului mobil dacă legea sau contractul nu prevede altfel”, a transmis benevol în proprietatea creditorului „XXXXXXXXXX” SRL, semințe de XXXXXXXXXXX în cantitate de 259519 kg în valoare totală de 1850274,35 lei, confirmat prin factura fiscală nr. XXXXXXXXXXX din 31.08.2012, precum și semințe de porumb în cantitate de 105783 kg, depozitate de către ultimul la „Wholemark-M” SRL - Elevator r-ul Căușeni or.Căușeni, conform contractului de depozit, depășind intenționat limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând prevederile art. 8, lit a) a Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17.06.2010 care prevede că, „executorul judecătoresc este obligat să depună efort, pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu, respectând drepturile părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate”, ignorând cerințele art. 100 alin. (1) din Codul de Executare, care prevede că „ bunurile gajate pot fi urmărite de executorul judecătoresc în cazul în care debitorul nu dispune de alte bunuri sau bunurile lui nu sînt suficiente pentru a acoperi întreaga sumă urmărită, în asemenea cazuri, executorul judecătoresc înștiințează creditorul gajist, care va prezenta calculul datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj”, fără a înștiința pe creditorul gajist „XXXXXXXXXX” SRL și debitorul, fără a le trimite exemplarele documentelor de sechestrare, în lipsa probelor privind apartenența mărfii, a întocmit procesul-verbal de sechestrare și a aplicat sechestrul pe producția agricolă care aparține „XXXXXXXXXX” SRL, și anume asupra 259519 kg semințe de XXXXXXXXXXX și 105758 kg semințe de porumb care se aflau la păstrare la elevatorul ÎM „Wholemark-M” SRL amplasat în raionul Căușeni, or.Căinari, fapt ce contravine prevederilor art. 115 alin.(7) din Codul de executare, totodată la aplicarea sechestrului menționat nu a indicat valoarea bunurilor sechestrare contrar prevederilor art. art.118 alin.(2), 25 alin.(5) din Codul de executare.

După aceasta, la 07.12.2012, executorul judecătoresc, Emil Nichitoi, cu toate că a primit spre examinare demersurile creditorului privind ridicarea sechestrului, știind cu certitudine că bunurile sechestrate nu aparțineau debitorului ÎM „XXXXXXXXXX”, fiind ilegal sechestrate, și aparțin cu dreptul de proprietate creditorului „XXXXXXXXXX” SRL, încălcând prevederile art. 125 din Codul de executare conform căruia “bunurile sechestrate se vînd, de regulă, la licitație sau prin organizații

comerciale specializate, în bază de contract de comision”, a încheiat un contract privind prestarea serviciilor de vânzare în comision nr. 1-062/12 cu „XXXXXXXXXX” SRL, ignorând principiul disponibilității reglementat de art.4 din Codul de executare, fără a da posibilitatea părților de a alege modalitatea de înstrăinare indicată în art. 125 alin.1 din Codul de executare.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la 09.01.2013, Emil Nichitoi încălcând cerințele art. 143 alin. (3) din același Cod, conform căruia „reevaluarea bunurilor transmise spre vânzare se admite, în condițiile legii, cu participarea executorului judecătoresc. Data, ora și locul reevaluării se comunică debitorului și creditorului. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea chestiunii”, fără informarea întreprinderii „XXXXXXXXXX” SRL, prin intermediul magazinului de consignație „XXXXXXXXXX” SRL, ilegal și nefondat a înstrăinat produsele agricole sus menționate către „Capriphil” SRL, la un preț de 1821920,22 lei, diminuat cu 20% față de valoarea bunurilor stabilită prin Raportul de evaluare nr. 0301379 din 29 noiembrie 2012 întocmit de către Camera de Comerț și Industrie al RM, cauzând astfel părții vătămate „XXXXXXXXXX” SRL daune în proporții deosebit de mari în sumă totală de 2177436 lei, ceia ce constituie 108871,8 unități convenționale.

Acțiunile lui XXXXXXXXXXXX de către organul de urmărire penală au fost încadrate juridic conform art.328 alin.(3) lit.d) din Codul penal, *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni soldate cu urmări grave a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice.*

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul *Nichitoi Emil* a declarat că nu-și recunoaște vina în comiterea faptei incriminate și a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare, declarând următoarele.

Cu administratorul SRL „XXXXXXXXXX”, Oleg Scutari, sunt cumetri. Anterior, SRL „XXXXXXXXXX” a mai după executare în cadrul biroului executorului judecătoresc Nichitoi Emil documente executorii, către debitorul SRL „XXXXXXXXXX”, executarea efectuându-se fără incidente. La data de 06.02.2012 SRL „XXXXXXXXXX” a prezentat spre executare titlul executoriu privind încasarea sumei de 7 430 000 lei de la SRL „XXXXXXXXXX”. Tot la data de 06.02.2012 de către el a fost intentată procedura de executare cu informarea părților despre data concilierii și prezentarea în fața executorului judecătoresc pentru a stabili modalitatea de executare. Concilierea nu a avut loc din cauza neprezentării părților, iar ulterior, pe parcursul derulării procedurii, nu a mai fost solicitată. Părțile au fost citate cu aviz de recepție, există dovada citării. La fel de către el au fost făcute încheieri de asigurare a executării, cu expedierea încheierilor către organele abilitate. Din informația primită de la bănci s-a constatat faptul existenței mai multor creditori ai debitorului SRL „XXXXXXXXXX”. A expediat somații la toți creditorii pentru a se alătura la urmărirea bunurilor. Ulterior, în luna octombrie 2012 a expediat interpellare debitorului privind comunicarea bunurilor de care dispune și să prezinte informația despre gajarea bunurilor care le deține. Interpellarea a fost recepționată prin confirmare poștală, însă un răspuns nu a primit.

A mai declarat, că la 30.10.2012 la biroul executorului de pe bd.Decebal 99/3 s-a prezentat directorul SRL „XXXXXXXXXX”, Oleg Scutari, și reprezentantul XXXXXXXXXXXX cu solicitarea de a se deplasa la elevatorul din s. Căinari, unde de către ei au fost depozitate produse agricole: porumb și XXXXXXXXXXXX, o cantitate mare, care aparțineau SRL „XXXXXXXXXX”, în baza facturilor de expediție. La discuția lor, în birou, era prezent executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae. Pe această procedură, cu o sumă mare, se consulta cu Nicolaescu. Au convenit ca a doua zi să se deplaseze la elevator. La XXXXXXXXXXXX la birou s-a prezentat reprezentantul SRL „XXXXXXXXXX”, Igor Ceban. Preventiv a fost telefonat de Scutari Oleg, care i-a comunicat că va fi însoțit de Igor Ceban, deoarece el a depozitat marfa dată. Ceban a venit cu un automobil de două locuri. Au decis să meargă cu automobilul său personal, pentru a lua doi martori. În calitate de martori au mers Cotoneț A. și Țurcanu A. Ajungând la elevator, a intrat pe teritoriu, Ceban Igor l-a chemat pe directorul elevatorului. A arătat directorului procedura de executare și i-a comunicat că este necesar să aplice sechestrul pe bunurile depozitate de SRL „XXXXXXXXXX”. Dumnealui a luat legătura cu Scutari Oleg. După discuția cu directorul SRL „XXXXXXXXXX” le-a fost permis accesul în contabilitate și în birou la el. A dat indicații contabile să le prezinte *bilanțul mărfii* la elevator și facturile de expediție. Întocmind procesul-verbal *directorul elevatorului le-a explicat care este masa utilă și masa de facto depozitată*. După operațiunile efectuate la elevator *masa utilă era mai mică*. Cantitatea a fost indicată în procesul verbal. După întocmirea procesului verbal și semnarea lui de către participanți, s-au deplasat în aceeași componență spre oficiu în or. Chișinău. Marfa a fost sechestrată în favoarea întregii proceduri de executare, în favoarea SRL „XXXXXXXXXX”, SA „XXXXXXXXXX”, IF Căușeni, GȚ „Marinuță Tudor”.

Pe drum a luat legătura cu Oleg Scutari. I-a comunicat că sechestrul a fost efectuat. Dinsul a solicitat să discute cu Igor Ciobanu despre următorul sechestrul, despre data și ora. La data de 02.11.2012 s-au deplasat împreună cu Igor Ceban și XXXXXXXXXXXX în s.Zaim, unde a aplicat sechestrul pe produsele agricole de porumb și a ridicat marfa. Această marfa era sechestrată și de Inspectoratul Fiscal Căușeni, cu care a convenit să realizeze marfa și să le transmită banii. Producția dată a fost ridicată după întocmirea procesului-verbal și cu automobilul prezentat de SRL „XXXXXXXXXX” a fost transportată la elevatorul din or.Căinari. La 02.11.2012 a solicitat Camerei de Comerț și Industrie efectuarea unei expertize privind stabilirea prețului de piață a produselor agricole: semințe de XXXXXXXXXXXX și porumb. Peste 2-3 săptămâni s-a deplasat împreună cu reprezentantul camerei la elevatorul din Căinari pentru extragerea mostrelor, în baza cărora a fost efectuată expertiza. După primirea raportului de expertiză, a expus la vânzare produsele agricole, prin magazinul SRL „XXXXXXXXXX”, cu care încheiasse un contract de prestare servicii. La data de 07.12.2012 a expus la vânzare produsele agricole cu informarea tuturor creditorilor, debitorului, elevatorului. La data de 27.12.2012 din partea reprezentantului SRL „XXXXXXXXXX” a parvenit un demers în care se solicita ridicarea interdicției de pe semințele de XXXXXXXXXXXX, și repartizarea sumei de la vânzarea porumbului, motivând prin faptul că marfa este gajată și totodată este proprietarul acesteia, *anexînd copiile la factura de expediție și contractul de gaj*. XXXXXXXXXXXX era gajată de SRL „XXXXXXXXXX” în favoarea SRL „XXXXXXXXXX”. A înțeles că proprietarul produselor era SRL „Schmidt Agroteh”. De asemenea la demers era indicat că este anexată o copie de pe o factură fiscală. La acel moment floarea soarelui nu era vîndută. A doua zi, la 28.12.2012, a solicitat să i se prezinte factura fiscală care lipsea, și toate copiile anexate să fie autentificate, și confirmarea că sunt proprietarii mărfii. *Factura fiscală a fost eliberată în august, dar marfa a fost depozitată în septembrie. Din acest motiv a solicitat acte confirmative*. Răspuns la scrisoarea nu a primit, deși a fost recepționată. Prin cererea înaintată SRL „XXXXXXXXXX” solicita ridicarea parțială a sechestrului, doar de pe XXXXXXXXXXXX. Nu a ridicat sechestrul deoarece nu i-au fost prezentate actele solicitate. A avut dubii, *deoarece din demersul menționat SRL „XXXXXXXXXX” era și creditor-gajist, și proprietar, fapt inadmisibil*.

Ulterior, la 10.01.2013 la contul executorului a parvenit suma de peste 1 300 000 lei. A doua zi i-a fost prezentată factura fiscală privind vânzarea de către SRL „XXXXXXXXXX” către SRL „Capriphil” a porumbului și seminței de XXXXXXXXXXXX. La 15.01.2013 era necesară ridicarea sechestrului, care a fost posibilă doar după achitarea cheltuielilor de depozitare, păstrare și prelucrare la elevator. La 15.01.2013 de către el a fost transferat la contul elevatorului suma de 62 000 lei pentru achitarea păstrării producției. La aceeași dată de către el a fost emisă încheierea privind distribuirea sumelor. Peste 1 000 000 lei a fost repartizată creditorului gajist SRL „XXXXXXXXXX”, după prezentarea contractului de gaj în original. După vânzarea mărfii a fost prezentat originalul contractului de gaj de către reprezentantul Gh.Grosu. La Inspectoratul Fiscal Căușeni a fost transferată suma de aproximativ 49 000 lei. Restul sumei a fost transferată la contul executorului judecătoresc ca cheltuieli de executare și onorariu pe ambele proceduri. La moment sumele se află la conturile transferate. Tranzacția de vânzare este în vigoare.

Ca urmare a vânzării mărfii, datoria SRL „Schmidt Agroteh” față de SRL „XXXXXXXXXX” nu a fost stinsă integral. La 02.05.2012 reprezentantul Gh.Grosu a înaintat o cerere prin care a comunicat că suma de 4 200 000 lei a fost stinsă, în baza sechestrării mărfii din s.Zaim și s.Zoloteevca. Datoria a fost stinsă parțial, iar pe restul sumei datorate, s-a cerut continuarea executării. După luna mai 2012 a făcut interpellare la SRL „XXXXXXXXXX” să-i comunice dacă debitorul deține tehnică agricolă, însă nu a primit un răspuns. De asemenea, către debitor a fost expediat un demers privind comunicarea cu referire la care bunuri pot fi urmărite, inclusiv gajarea lor. Răspuns nu a primit.

La procedura de sechestrare trebuia să fie prezent un reprezentant al creditorului. La XXXXXXXXXXXX a fost prezent reprezentantul SRL „XXXXXXXXXX” Igor Ciobanu, însă nu avea împuterniciri de a semna. A convenit cu O. Scutari și Gh.Grosu că o să vină a doua zi la birou să semneze procesul-verbal de sechestr și să primească o copie. Însă, nu a mai venit nimeni. Codul de executare stipulează că sechestrul se aplică în prezența creditorului. În speță, un reprezentant al creditorului a fost prezent, dar nu avea împuterniciri. Ciobanu s-a prezentat cu automobilul firmei, era manager pe zona de sud și trebuia să dispună de împuterniciri. Prima dată a aflat că există o factură fiscală în privința mărfii respective, în cadrul dosarului penal întocmit în privința sa. În cadrul procedurii de executare a SRL „XXXXXXXXXX”

... sau ca acesta o facuta deocamdata in privinta marii respective, in cadrul dosarului penal inculpatului in privinta sa. In cadrul procedurii de executare a SRL "XXXXXXXXXX", au fost și alți creditori: Inspectoratul Fiscal Căușeni, SA "Floarea Soarelui" și GȚ "Marinuța Tudor".

Nu a indicat prețul bunurilor sechestrate din următoarele motive: era o cantitate mare de semințe care, nefiind specialist în domeniu, nu a putut aprecia calitatea, soiul, etc. Pentru aceasta a antrenat un specialist de la Camera de Comerț și Industrie în decurs de 2 zile, cu care s-a deplasat la elevator și au luat mostre pentru expertiză. După stabilirea prețului a informat toți creditorii, inclusiv și debitorul și elevatorul despre expunerea spre vânzare a produselor agricole, deoarece la elevator zilnic se suportau cheltuieli pentru depozitarea mărfii. I-a informat despre locul vânzării, prețul bunurilor. Din practică sunt 2 căi de vânzare: la licitație și prin expunerea prin magazinele de consignație. Vânzarea la licitație este o procedură care durează. De regulă la licitație se vînd doar imobilele. A ales modalitatea de vânzare a mărfii prin magazine de consignație, deoarece în cazul vânzării bunurilor mobile este mai efectivă. Cu SRL "XXXXXXXXXX" au relații de prestare a serviciilor. Contractul a fost prezentat de către SRL "XXXXXXXXXX", pe care l-a semnat. A aflat că marfa a fost vîndută înainte de sărbători. Inițial a fost telefonat de la SRL "XXXXXXXXXX" și i s-a comunicat că marfa nu se vinde. Apoi la 10.01.2013 pe contul executorului a parvenit suma de bani de la vânzarea mărfii. Nu a știut că marfa nu a fost vîndută la prețul indicat în raportul Camerei de Comerț. A aflat despre aceasta la 11.01.2013, cînd i-a fost prezentată factura fiscală privind vânzarea mărfii. Anterior acestei date nu a fost informat de către SRL "XXXXXXXXXX" despre schimbarea prețului, deși conform contractului erau obligați să informeze executorul. Creditorii au contestat tranzacția între SRL "XXXXXXXXXX" și SRL "Capriphil". La moment tranzacția este în vigoare. În cadrul acestei proceduri de executare, cu Igor Ciobanu au fost la două sechestrare, la elevatorul din s.Căinari și în s.Zoloteevca. Înainte de a se deplasa la elevatorul din Căinari cunoștea unde se află acesta. Igor Ciobanu a fost prezent la recoltarea și depozitarea mărfii. Acesta cunoștea unde se află marfa și a primit însărcinarea de a merge și a-i arăta unde este marfa depozitată. Din discuția cu Scutari Oleg, la 30.10.2012, cînd acesta a fost la biroul executorului, cunoștea despre faptul că-l va însărcina pe Igor Ciobanu să meargă la elevator împreună cu el, a doua zi. Despre faptul că marfa aparține SRL "XXXXXXXXXX", în baza facturii fiscale, a aflat în cadrul dosarului penal. La momentul sechestrării mărfii i-au fost prezentate facturile de expediție și bilanțul produselor aflate la elevator, pe care i le-a prezentat contabilul elevatorului. Factura fiscală nu i-a fost prezentată. În discuția din 30.10.2012, cu reprezentanții SRL "XXXXXXXXXX", Scutari și Grosu, la biroul executorului, în prezența executorului Nicolaescu, nu i s-a comunicat despre această factură fiscală. S-a discutat despre sechestrarea mărfii. SRL "XXXXXXXXXX" nu a prezentat calculul datoriei la contractul de gaj. Pînă la realizarea mărfii SRL "XXXXXXXXXX", ca creditor gajist, nu a solicitat dreptul posesiunii asupra bunului gajat, pentru executarea gajului. Anterior acestui contract de gaj au existat și alte contracte. De către el personal în anul 2010, la solicitarea SRL "XXXXXXXXXX" au fost sechestrate lanurile de produse agricole din s.Zaim și s.Zoloteevca. Prin încheiere au fost transmise creditorului SRL "XXXXXXXXXX" pentru recoltare și depozitare. Ulterior, în baza scrisorii a fost informat că 4 000 000 lei a fost executat. Nu a avut posibilitatea de a informa creditorii despre aplicarea sechestrului deoarece cu o zi înainte la biroul său s-a prezentat directorul SRL "XXXXXXXXXX" și i-a solicitat ca dimineața să plece să aplice sechestrul pe bunuri. Cu directorul SRL "XXXXXXXXXX" s-a discutat aplicarea sechestrului anume pe acest lot de marfă, pe motiv că sunt mai mulți creditori. În procesul verbal de sechestrul nu figurează creditorul SRL "XXXXXXXXXX", deoarece mai sunt creditori și, indiferent cine figurează ca creditor, sechestrul se aplică în vederea asigurării executării în ansamblu. S-a discutat despre marfa depozitată la Zaim și despre cea depozitată la elevatorul din Căinari. Nu a cunoscut despre faptul că SRL "XXXXXXXXXX" recoltează XXXXXXXXXX și porumbul de pe cîmpul debitorului. Despre recoltare a aflat după depozitarea mărfii, cu toate că trebuia să fie informat. Este omisiunea sa că nu a avut grijă ca procesul verbal de sechestrul să fie semnat de creditor. S-a acționat la încredere.

În cursul procedurii de executare nu a fost informat despre gaj, despre trecere în proprietate a mărfii în baza facturii fiscale. Dacă se aplică sechestrul pe bunurile unei terțe persoane, se înaintează executorului o cerere cu anexarea documentelor confirmative că bunurile sunt proprietate. SRL "XXXXXXXXXX" a înaintat executorului o cerere privind ridicarea sechestrului, dar nu a anexat actele indicate în cerere. În adresa SRL "XXXXXXXXXX" a fost expediată notificarea de a prezenta actele ce confirmă dreptul de proprietate.

Ca dovadă a confirmării faptelor și vinovăției inculpatului, procurorul a invocat următoarele probe care au fost examinate în cadrul ședinței judiciare: declarațiile reprezentantului părții vătămate „XXXXXXXXXX” SRL, XXXXXXXXX, a martorilor Scutari Oleg, Ceban Igor, Butnaru Liviu, Baroncea Radu, Romanov Petru, Țurcanu Andrei, martorul apărării Nicolae Nicolăescu, precum și probele din dosar.

Astfel, reprezentantul părții-vătămate SRL "XXXXXXXXXX", XXXXXXXXX, a declarat că a fost emis titlul executoriu de încasare a datoriei de la SRL "XXXXXXXXXX", în beneficiul SRL "XXXXXXXXXX" de 7 411 742 lei. Titlul executoriu a fost dat spre executare executorului Nichitoi Emil. O parte din datorie a fost executată prin compensare cu produse agricole de la debitor. O altă parte a datoriei urma să fie stinsă prin compensare cu produse agricole care vor fi crescute și recolțate. Neavînd alte bunuri care puteau fi urmărite, a făcut cu debitorul un acord privind modul de stingere a datoriei prin care a fost condiționat punerea roadei viitoare în gaj. Totodată pentru a crește roada li s-au oferit semințe și produse chimice. Astfel, în luna august 2012 cînd a fost coaptă semința de XXXXXXXXXX, debitorul în mod benevol le-a acordat dreptul de a o recolta și a transmis-o în proprietatea SRL "XXXXXXXXXX" prin factura fiscală. Astfel, s-au recolțat 259 519 kg de floarea-soarelui, care au fost transportate și depozitate de către SRL "XXXXXXXXXX" la elevatorul din Căinari. Mai tîrziu, în octombrie 2012, SRL "XXXXXXXXXX" a transmis în proprietatea SRL "XXXXXXXXXX" porumbul care tot era gajat. La fel ca și floarea-soarelui a fost depozitat la elevatorul din Căinari. La data de 15.01.2013 din încheierea executorului Nichitoi E. a aflat despre faptul că toată producția agricolă depozitată la Căinari a fost sechestrată și înstrăinată de către executor. În urma acțiunilor menționate a depus o cerere în instanță privind anularea procesului verbal de sechestrul și a încheierii din 15.01.2013 privind distribuirea sumelor. Prin hotărîrea judecătoreștii Botanica, acțiunea a fost admisă și menținută de Curtea de Apel Chișinău. Prețul bunurilor vîndute a fost de 2 645 463 lei. Executorul prin încheierea de distribuire a sumelor i-a transferat 1 140 959 lei. Astfel, consideră că paguba este de 1 504 503 lei, care s-a format din cauza că XXXXXXXXXX a fost vîndută la un preț diminuat și o parte din sumă fiind distribuită altor creditori ai SRL "XXXXXXXXXX". Procesul-verbal de sechestrul nu i-a fost adus la cunoștință. A aflat despre acesta din încheierea din 15.01.2013 privind distribuirea sumelor. Sechestrul a fost aplicat pe XXXXXXXXXX. După aceasta împreună cu directorul a mers la biroul executorului care i-a explicat că așa s-a primit și nu a cunoscut că producția este a SRL "XXXXXXXXXX" și că a fost vîndută prin intermediul unui magazin de consignație. Acordul între SRL "XXXXXXXXXX" și SRL "XXXXXXXXXX" privind stingerea datoriei din roada viitoare a fost încheiat aproximativ în primăvara anului 2012 și după intentarea procedurii de executare. În mod verbal executorul a fost informat despre acest acord. Personal l-a informat. În scris nu a fost informat. Roada a fost recolțată în august 2012 și a fost eliberată factura fiscală. În august 2012 nu a informat executorul judecătoreșc despre existența facturii fiscale. A informat executorul după ce a primit scrisoarea despre sechestrarea unor bunuri a SRL "XXXXXXXXXX", porumb și floarea-soarelui. A anexat toate contractele de gaj și factura fiscală și le-a prezentat executorului, pentru ca la distribuirea sumelor să i-a în calcul faptul că sunt creditori gajști. Scrisoarea a primit-o aproximativ în luna octombrie-noiembrie 2012. Actele au fost expediate prin poștă cu aviz recomandat și recepționate de executor. Din cîte își amintește nu a primit răspunsul la această cerere. Prin scrisoarea expediată de executor a fost informat că o parte din bunuri sunt sechestrate și vor fi puse spre vânzare prin intermediul magazinului de consignație, altul decît cel în care s-au vîndut. Cu suma de 1 140 959 lei parvenită pe contul SRL "XXXXXXXXXX" a fost stinsă datoria SRL "XXXXXXXXXX". Conform hotărîrii instanței a fost anulată încheierea de repartizare a sumelor. Suma de 1 504 503 lei ca prejudiciu nu putea fi reflectată în darea de seamă a pierderilor deoarece factura fiscală eliberată de SRL "XXXXXXXXXX" pe cantitatea de mărfuri a fost luată la evidență și înregistrată la organele fiscale. Conform datelor contabile marfa dată este proprietate SRL "XXXXXXXXXX". Din suma de 7 411 742 lei a fost executată aproximativ jumătate. Această sumă a fost executată în perioada cît a derulat procedura de executare. Suma de 1 504 503 lei constituie paguba în urma vânzării mărfii. În scrisoarea se indica cantitatea mărfii sechestrate aproximativ. Cantitatea aproximativ coincidea. A bătut că putea fi vorba despre bunurile SRL "XXXXXXXXXX" ca urmare a expediat scrisoarea către executor cu anexarea probelor. Din scrisoarea nu reieșea că era vorba despre marfa SRL "XXXXXXXXXX". În scrisoarea era indicat că marfa aparține SRL "Schmidt Agroteh". Prin transmiterea de către SRL "XXXXXXXXXX" a mărfii către SRL "XXXXXXXXXX", a avut loc o stingere parțială prin compensare a datoriei. A fost stinsă o parte din datoria curentă și o parte din datoria conform titlului de executare. Conform Codului de executare, urma să informeze executorul despre stingerea parțială sau totală a datoriei. Nu a informat executorul despre stingerea parțială a datoriei. Executorul nu avea de unde să cunoască despre stingerea parțială a datoriei. Putea să afle de la debitor sau creditor. Cunoaște că din momentul intentării procedurii de executare orice achitare trebuie să aibă loc prin intermediul executorului. Factura fiscală din 2012 are la bază contractul de gaj.

Personal Ceban Igor nu i-a adus la cunoștință despre sechestrarea mărfii. Cunoaște că directorul l-a trimis pe Ceban să-i arate unde este elevatorul. Porumbul a fost recolțat o parte de SRL "XXXXXXXXXX" și o parte de SRL "XXXXXXXXXX". A confirmat că înainte de aplicarea sechestrului a fost cu directorul Scutari Oleg la biroul executorului, cu 1-2 zile, pentru a discuta despre executare. Atunci au discutat despre faptul că XXXXXXXXXX este proprietatea SRL "XXXXXXXXXX". S-

a discutat atît despre porumb cît și despre XXXXXXXXXX. S-au prezentat pentru a discuta modalitatea de executare ce ține de porumb. A apărut ideea de a aplica sechestrul pe porumb, și ulterior să fie transmis către SRL "XXXXXXXXXX" sau realizat cu transmiterea sumei către SRL "XXXXXXXXXX". *Au discutat fugariv despre XXXXXXXXXX. Executorul cunoștea că este depozitată la elevator. Obiectul discuției a fost sechestrarea porumbului.* Factura fiscală pentru floarea soarelui datează cu luna august 2012. *Factura fiscală a fost prezentată executorului după vînzarea mărții.* În cadrul vizitei SRL "XXXXXXXXXX" a informat executorul că a fost finisată recoltarea de XXXXXXXXXX și porumb de pe lanurile SRL "XXXXXXXXXX" și că XXXXXXXXXX a fost transmisă în proprietate, iar porumbul a fost transmis prin facturi de expediție și s-a solicitat verbal aplicarea sechestrului pe porumb. O parte se afla la elevatorul din Căinari, iar o altă parte se păstra la o persoană terță. *Nu poate proba faptul că l-a informat verbal pe executor precum că XXXXXXXXXX este proprietatea SRL "XXXXXXXXXX".* Elevatorul păstrează bunurile în baza facturii de expediție. Nu cunoaște dacă SRL "XXXXXXXXXX" a pus la dispoziția elevatorului o copie a facturii fiscale. Despre aplicarea sechestrului pe XXXXXXXXXX nu s-a discutat. La biroul executorului s-a discutat de a merge la s.Zaim și la Căinari pentru a aplica sechestrul pe porumb. Nu poate să spună de ce s-a aplicat sechestrul pe XXXXXXXXXX, poate executorul nu a înțeles corect, poate avea alte scopuri. Era necesară prezența unui reprezentant al SRL "XXXXXXXXXX". *Directorul a delegat un reprezentant pentru a-i arăta unde se află elevatorul din Căinari, dar fără împuterniciri de a semna procesul verbal de sechestr.* SRL "XXXXXXXXXX" a cunoscut despre faptul că executorul se duce la Căinari. SRL "XXXXXXXXXX" nu a cunoscut că executorul urmează să aplice sechestrul. Ciobanu a fost delegat pentru a-i arăta drumul. Executorul ulterior întocmirea procesului verbal nu a solicitat semnarea procesului. În cadrul sechestrării mărții de la Zaim, executorul nu i-a spus despre aplicarea sechestrului la elevatorul din Căinari. Cu SRL "Schmidt Agroteh" s-a convenit că marfa se va recolta de către SRL "XXXXXXXXXX", este marfa ce figurează în factura fiscală. *SRL "XXXXXXXXXX" a eliberat factura fiscală după recoltarea mărții.* Recoltarea mărții s-a finisat în septembrie-octombrie. *SRL "Schmidt Agroteh" a cîntărit XXXXXXXXXX și a eliberat factura fiscală, anume pe cantitatea indicată în factură.*

Martorul *Scutari Oleg* a declarat în ședința de judecată, că este administratorul părții vătămate SRL "XXXXXXXXXX". A avut un litigiu legat de produse de floarea-soarelui, care erau proprietatea SRL "XXXXXXXXXX" și această producție a fost transmisă spre păstrare la elevatorul din or.Căușeni și asupra căreia executorul judecătoresc a aplicat sechestrul. Ulterior executorul a vîndut această producție la un preț diminuat. Marfa a fost sechestrată de către executorul judecătoresc Emil Nichitoi. Marfa dată a fost gajată pe cîmp pentru SRL "Imaxagro". Ulterior a fost transmisă de către debitor prin factura fiscală în proprietatea SRL "XXXXXXXXXX", în contul stingerii datoriei. *SRL "XXXXXXXXXX" nu a fost preîntîmpinată de acest sechestr și nu au fost preîntîmpinați nici de conducerea elevatorului.* Ulterior marfa a fost realizată prin magazine de consignație la preț foarte diminuat. SRL "XXXXXXXXXX" avea calitatea de creditor. Debitorul a gajat recolta de floarea-soarelui și porumb. Cu Nichitoi Emil a făcut cunoștință pînă la sechestrarea mărții în legătură cu o altă procedură de executare. Au conlucrat în interes de serviciu. Prejudiciul cauzat este enorm. Floarea-soarelui era deja contractată cu prețul de 8,20 lei umui alt contra-agent. În afară de floarea-soarelui a fost și marfă de porumb. A fost o mașină de porumb, dar nu era proprietatea SRL "XXXXXXXXXX". Au avut și alte procese de judecată cu Nichitoi Emil. S-au adresat la Nichitoi Emil cu un titlu executoriu privind aplicarea sechestrului pe marfa ce aparține SRL "Smidt Agroteh", aproximativ 20 tone de porumb. Nu ține minte cînd a fost transmisă producția de floarea-soarelui la elevator. La momentul transmiterii la păstrare a mărții a fost prezentată factura fiscală. Nu ține minte cu precizie cînd a fost marfa sechestrată. A aflat de la XXXXXXXXXX că marfa este pusă spre vînzare și urma să fie ridicată. Ciobanu Igor nu mai este angajatul SRL "XXXXXXXXXX" însă în perioada aplicării sechestrului Ciobanu Igor lucra la SRL "XXXXXXXXXX" ca agronom regional în zona Căinari, Ștefan Vodă. *Personal nu-l cunoaște pe directorul elevatorului. Nu l-a sunat. Nu l-a trimis pe Ciobanu Igor, împreună cu Nichitoi la elevator.* A fost în biroul executorului, a discutat după aplicarea sechestrului, pentru ca marfa să nu fie ridicată. A încercat să afle ce l-a determinat să aplice sechestrul. Acesta a invocat diferite motive, și că nu este posibil de a clarifica situația, că marfa a fost vîndută, iar banii depuși la cont. O parte din sumă a fost depusă la contul SRL "XXXXXXXXXX". Cînd s-a aplicat sechestrul, executorul trebuia să se intereseze despre faptul cine este proprietarul mărții, cui îi aparține. După ce a fost aplicat sechestrul de către ei, au aflat că marfa este realizată. *Nu au fost informați din timp că marfa este pusă spre vînzare.* Personal l-a sunat pe Nichitoi pentru a clarifica situația. Nu au fost invitați la procedura de conciliere a părților. *Nu au cerut concilierea părților.* Cu întrebările ce țin de documentație se ocupă șeful secției juridice.

Fiind audiat suplimentar în ședință, martorul *Scutari O.* a declarat că nu îl cunoaște pe Butnaru Liviu, directorul elevatorului. La aplicarea sechestrului pe produse, nu a fost telefonat de către executorul judecătoresc sau de Butnaru Liviu. A concretizat că *a dat indicații lui Ceban Igor, pe atunci angajatul său, manager regional și responsabil pe acea zonă, de a se deplasa la elevator pentru a-i arăta executorului judecătoresc localizarea elevatorului. Executorul s-a adresat că are nevoie să meargă la elevator, fără nici un scop, și l-a rugat să-i permită unui angajat să-i arate locația.* Cu Butnaru Liviu a avut o discuție telefonică după ce a aflat că marfa este vîndută. I-a spus să rețină la maxim eliberarea mărții, pînă se prezintă juriștii să clarifice situația. Numărul de telefon l-a luat de la Ceban Igor. Porumbul de la elevator nu era proprietatea SRL "XXXXXXXXXX", dar era gajat către aceasta. Nu ține minte și nici nu cunoaște cine a recoltat porumbul. Porumbul a fost recoltat de pe pămînturile gajate. Nu ține minte dacă l-a anunțat pe Butnaru Liviu că se va prezenta executorul Romalișii să sechestreze floarea-soarelui. SRL "XXXXXXXXXX" l-a trimis pe executorul Romalișchi pentru a sechestra floarea-soarelui. La companie lucrează cet. Gari Zamăneagră. Din cîte își amintește era nou angajat și nu a fost implicat în plasarea mărții la elevator. A fost o discuție cu executorul referitor la sechestrarea unei cantități de porumb care era plasată în s. Zaim. Acest porumb nu era proprietatea SRL "XXXXXXXXXX". Nu poate spune în baza căror acte a transportat porumbul la elevator spre păstrare, nefiind proprietatea SRL "XXXXXXXXXX". *La biroul executorului judecătoresc mergea des, dar nu își amintește dacă înaintea aplicării sechestrului a fost la biroul acestuia.* A declarat că semințele de floarea-soarelui au fost însoțite de factură fiscală, și că factura fiscală s-a transmis la elevator. De regulă se transmite copia facturii fiscale. În toate cazurile marfa este însoțită de factură fiscală. În ajunul aplicării sechestrului pe Butnaru Liviu nu l-a telefonat. Nu a împuternicit pe nimeni să-l sune pe directorul elevatorului Butnaru Liviu. Nu are nici o explicație referitor la faptul, ce s-a întîmplat. Nu a solicitat aplicarea sechestrului pe floarea-soarelui și nici nu a împuternicit pe nimeni prin procură. Igor Ciobanu a mers cu executorul ca însoțitor pentru a-i arăta locul elevatorului. *Nu ține minte dacă a împuternicit pe cineva să-l informeze pe executor, că SRL "XXXXXXXXXX" este proprietar al florii soarelui din august 2012.* Nu a prezentat personal factura fiscală la elevator. Nu ține minte cine a semnat contractul de depozitare. La acel moment nu el semna contractele de depozitare cu elevatoarele.

Martorul *Ceban Igor* a declarat în ședința de judecată, că a fost angajatul SRL "XXXXXXXXXX" din 01.07.2010 pînă în ianuarie 2014. În toamna anului 2012, conducătorul SRL "XXXXXXXXXX", *Scutari Oleg* i-a dat indicații să meargă la biroul executorului judecătoresc Nichitoi Emil pentru a-i arăta elevatorul din Căinari, ca însoțitor. I-au însoțit încă două persoane, în afară de ei. Ajungînd la elevator, directorul elevatorului (care-l cunoștea pe martor ca reprezentant/angajat al SRL "XXXXXXXXXX") era în ogradă, i-l prezentat lui Nichitoi E., ei au mers în biroul directorului. Din acel moment, Nichitoi Emil i-a spus martorului că să-l aștepte, că nu-i mai trebuie. Peste ceva timp a ieșit directorul elevatorului în ogradă și i-a spus că se sechestrează producția SRL "XXXXXXXXXX". I-a spus să anunțe conducerea. *Martorul i-a răspuns că conducerea este la curent cu sechestrul, era vorba despre XXXXXXXXXX și porumb.* Martorul n-a întreprins nimic, cînd directorul elevatorului i-a spus că se sechestrează marfa. Nu cunoaște ce trebuia să se sechestreze. După aplicarea sechestrului, au plecat. Cunoaște că această marfă era gajată de un datornic, marfa aparținea SRL "XXXXXXXXXX", probabil cu drept de proprietate. Nu ține minte dacă în acea zi executorul i-a transmis careva acte pentru a le prezenta conducerii SRL "XXXXXXXXXX". Cu depozitarea mărții la elevator s-a ocupat el (martorul), nu ține minte de la ce întreprindere a fost luată marfa, dar a fost luată ca datorie. La momentul recoltării el scria factura de expediție pentru fiecare camion încărcat.

Martorul *Butnaru Liviu* a declarat în ședința de judecată, că în perioada anilor 2011-2013 a fost angajat în calitate de conducător al subdiviziunii Căinari a SRL "Wholemark-M". În toamna anului 2012, într-o zi a fost telefonat de cineva de la SRL "XXXXXXXXXX", numele persoanei nu și-l amintește, era cineva din administrația firmei, *probabil directorul.* A fost anunțat că se va aplica sechestrul pe marfa dinșilor, care se afla la ei la păstrare. Era vorba de aproximativ 260 tone de XXXXXXXXXX și 160 tone de porumb. A doua zi s-a prezentat executorul însoțit de două sau trei persoane, una dintre care era angajatul SRL "XXXXXXXXXX", se numea Oleg. A avut loc procedura de aplicare a sechestrului, a semnat procesul-verbal de sechestr și toți au plecat. Ulterior, în timpul sărbătorilor de iarnă a primit un anunț de la executor prin care era anunțat că marfa va fi scoasă la vînzare prin intermediul unui magazin de consignație, denumirea exactă nu și-o amintește. De pe internet a aflat adresa magazinului respectiv. A încercat să contacteze pe cineva de la magazin, deoarece erau cointeresați de a procura marfa, dar nu au găsit pe nimeni. Ulterior au primit altă încheiere de la executor, în care era specificat că marfa sechestrată este înstrăinată către 2 întreprinderi. După întocmirea actelor de procedură, după ce le-au fost achitate serviciile de păstrare, bunurile respective au fost transmise în posesia altei întreprinderi. În luna ianuarie o întreprindere a ridicat porumbul, iar cealaltă a ridicat floarea-soarelui. Cunoaște despre faptul că marfa a fost vîndută către SRL "Capriphil". Pînă la înstrăinarea mărții nimeni nu se interesa de ea, cumpărători decisi n-au fost. Marfa a fost adusă la păstrare fiind însoțită de facturile de expediție a SRL "XXXXXXXXXX" în baza contractului de prestări

servicii dintre SRL "Wholemark-M" și SRL "XXXXXXXXXX". La aplicarea sechestrului executorul a verificat actele contabile, facturile, s-a calculat masa utilă, care nu corespunde cu masa fizică adusă la păstrare. În baza calculelor s-a aplicat sechestrul pe o cantitate exactă. A anunțat SRL "XXXXXXXXXX" că marfa lor se vinde. Inițial au încercat să obțină informații de la SRL "XXXXXXXXXX", directorul a discutat cu ei și i s-a răspuns că de marfă se ocupă executorul judecătoresc. La elevatorul executorului judecătoresc a fost de 2 ori, el personal l-a văzut. În ambele cazuri a fost însoțit de alte persoane. Până la momentul transmiterii mărfii, pentru serviciile de păstrare a achitat executorul judecătoresc.

Fiind audiat suplimentar, martorul a mai declarat că la data primirii mărfii spre păstrare factura fiscală nu i-a fost prezentată, nici nu a văzut-o. Nici la data sechestrării mărfii nu i-a fost prezentată factura fiscală. Nu își amintește cine anume, Scutari Oleg sau XXXXXXXXXXXX de la SRL "XXXXXXXXXX" i-a telefonat și i-a spus că a doua zi se vor prezenta subalternii împreună cu executorul și vor aplica sechestrul, și să nu se sperie pentru că este vorba de o procedură simplă. Ca urmare a sunetului i s-a explicat că pe marfa SRL "XXXXXXXXXX" aflată la păstrare la elevator se va aplica sechestrul. I s-a mai explicat că marfa de porumb nu este integrală și atunci când va fi adusă se va mai aplica un sechestrul. Masa fizică a florei soarelui era de 271 000 kg. Către SRL "Capriphil" s-a transmis masa utilă a produselor, care niciodată nu corespunde cu masa fizică. Masa utilă nu poate fi cunoscută înainte de a cunoaște masa fizică. La data sechestrului, împreună cu executorul mai era o persoană pe nume Oleg, angajat al SRL "XXXXXXXXXX". Îl cunoștea pe Oleg și înainte de această dată. Acesta a avut un comportament pasiv, a fost în contabilitate, nu s-a implicat în nici o acțiune. În procesul-verbal era indicat că se aplică sechestrul pe marfa SRL "Schmidt Agroteh" și a rugat ca executorul să facă o precizare în procesul verbal că se aplică sechestrul pe marfa SRL "Schmidt Agroteh", depozitată prin intermediul SRL "XXXXXXXXXX". Această precizare a fost inclusă în procesul verbal și ca urmare a semnat procesul verbal de aplicare a sechestrului. Produsele au fost primite la elevator în baza contractului de prestări servicii încheiat între SRL "Wholemark-M" și SRL "XXXXXXXXXX". Produsele erau însoțite de facturi de expediție. În astfel de cazuri pentru depozitarea, păstrarea, prelucrarea produselor nu este necesară factura fiscală. În contabilitate s-a ridicat executorul Nichitoi, însoțit de o persoană și angajatul SRL "XXXXXXXXXX", apoi ultimul a ieșit afară. Nu cunoștea de unde SRL "XXXXXXXXXX" a adus marfa, a aflat la momentul aplicării sechestrului. Pe marfa dată s-a aplicat sechestrul de către executorul judecătoresc Nichitoi de 2 ori. Ulterior pe marfa de floarea-soarelui s-a aplicat sechestrul și de către executorul judecătoresc Romalișchi M. Legătura între SRL "Schmidt Agroteh" cu SRL "XXXXXXXXXX" a făcut-o executorul judecătoresc, ca urmare a identificării mărfii sechestrate. Nu este de competența sa de a verifica legalitatea aplicării sechestrului. Ulterior sechestrării executorul judecătoresc a încheiat un contract de păstrare. Pentru păstrare a achitat biroul executorului prin transfer.

Martorul Baronea Radu a declarat în ședința de judecată, că la începutul anului 2013 a aflat că se vinde un lot de marfă, și anume de XXXXXXXXXXXX și porumb, de la elevatorul din Căinari. Aceste date le-a aflat de la firma ce presta servicii de transportare SRL "Adetrans", anume de la Toporeț Sergiu. Tot de la Toporeț a aflat și numărul telefonului de contact, care aparținea dlui Cornel de la SRL "XXXXXXXXXX". L-a contactat, apoi s-a deplasat la oficiul SRL "XXXXXXXXXX" din mun. Chișinău, or. Codru. Mai era prezentă încă o persoană pe nume Nicolai. Au discutat despre lotul de marfă și prețul fiecărui produs. A revenit peste o zi și au semnat contractul, a transferat banii. Peste 1-2 zile s-a deplasat la același oficiu, de unde a luat facturile fiscale, și a convenit de unde trebuie să ridice marfa – elevatorul din Căinari. Când i s-au eliberat facturile fiscale i s-a adus la cunoștință și numărul de telefon al dlui Nichitoi, cu explicația că marfa se află sub sechestr și este nevoie ca Nichitoi E. să meargă împreună cu el ca să-și poată ridica marfa. L-a contactat pe Nichitoi, au convenit ziua și ora și s-au deplasat la elevatorul unde se afla marfa. L-au găsit acolo pe directorul elevatorului și pe contabilul șef. Au așteptat până dimineața s-au clarificat cu plata pentru păstrarea mărfii, cine o va suporta, și a convenit cu directorul elevatorului când poate să-și ridice marfa. Marfa dată a fost realizată către SA "XXXXXXXXXX" și SRL "Avicola". Valoarea mărfii era de aproximativ 1 800 000 lei. Era o diferență dintre cantitatea pe care o procurase de la SRL "XXXXXXXXXX" și cea care i-a fost eliberată de la elevator. Această întrebare a rezolvat-o cu SRL "XXXXXXXXXX", care i-a eliberat o factură cu indicarea unui minus de sumă. Era vorba de procentul care s-a pierdut la păstrarea mărfii. Din câte își amintește, SRL "XXXXXXXXXX" urma să-l informeze despre pierderi pe executorul Nichitoi. Prețul a fost negociat și stabilit în incinta SRL "XXXXXXXXXX". În acea perioadă activa în calitate de director la SRL "Capriphil". Între SRL "Capriphil" și executorul Nichitoi E. nu au fost încheiate alte acte sau tranzacții, nu s-a eliberat nici o factură și nu s-au efectuat careva plăți. Contractul de vânzare cumpărare și facturile fiscale dintre SRL "Capriphil" și SRL "XXXXXXXXXX" sunt valabile și declarate la Inspectoratul Fiscal și sunt în vigoare până la moment.

Martorul Romanov Petru a declarat în ședința de judecată, că este director al SRL "XXXXXXXXXX". Aproximativ cu 2 ani în urmă, prin intermediul magazinului SRL "XXXXXXXXXX" au fost vândute semințe de porumb și XXXXXXXXXXXX. Semințele au fost procurate în baza contractului încheiat între executorul judecătoresc E. Nichitoi și SRL "XXXXXXXXXX". La oficiul firmei s-a prezentat executorul judecătoresc și a propus spre cumpărare semințe. A fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare. În baza contractului a fost întocmit actul de predare-primire a mărfii. Nu ține minte prețul stipulat în contract și nici cine a perfectat procesul-verbal de transmitere a mărfii. Marfa respectivă era sechestrată. Ulterior, fiind înstrăinată unui agent economic, a cărui denumire nu și-o amintește. Mai mulți agenți economici au văzut marfa. Își amintește că nu s-a ajuns marfă și au achitat din contul firmei. Pierderile puteau fi ca urmare a încărcării-descărcării mărfii, uscarea mărfii. După realizarea mărfii conform rechizitelor stipulate în contract, suma de bani a fost transferată la contul executorului. Cunoștea că marfa se afla la depozitul din Căinari. Ajutorul său a fost în Căinari și a văzut marfa. Nu ține minte la ce preț a primit-o și la ce preț a fost pusă marfa în vânzare. Dar după un timp prețul mărfii a fost diminuat conform hotărârii guvernului. Până la diminuarea prețului mărfii au fost potențiali cumpărători cu văzutul. Potențialii clienți se prezentau la oficiul firmei, le prezenta actele și le comunica unde se află marfa. Nu cunoaște dacă aceștia se deplasau la locul aflării mărfii. Marfa se expune spre vânzare prin anunț, plasat conform legii la loc de vedere. Detaliile se discută doar cu cumpărătorul decis. Anunțul respectiv nu a fost difuzat la televizor. S-a făcut publicitate la marfa la piața agricolă. Scopul său era de a vinde marfa și de a obține bani. Pentru el nu a apărut problema ce privește diferența la masa produselor. SRL "XXXXXXXXXX" la comercializarea mărfii a eliberat factura fiscală. Nu își amintește dacă executorul judecătoresc a fost prezent în momentul comercializării mărfii și eliberării facturii fiscale. Chiar și dacă a fost prezent, acest lucru nu se documentează nicăieri.

Martorul Țurcanu Andrei a declarat că nu își amintește când a avut loc cazul, aproximativ prin anul 2012 a venit la biroul executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae unde lucra un prieten de-al său pe nume Malisenco. Au discutat, fiind afară a fost întrebat dacă dorește să participe ca martor la un proces de sechestrul. S-a deplasat cu executorul Nichitoi Emil, cu automobilul acestuia. Împreună cu ei mai era Alexandru Cotoș. S-au deplasat la elevatorul din Căușeni unde se păstrau semințe de floarea-soarelui. La elevator era directorul și împreună cu el au mers în contabilitate. S-a verificat și s-a constatat că într-adevăr se păstra floarea-soarelui ce aparținea unui agent economic, dosarul aflându-se în procedura executorului judecătoresc Nichitoi Emil. Executorul a perfectat procesul-verbal de aplicare a sechestrului pe semințele de floarea-soarelui, pe care el l-a semnat în calitate de martor. După efectuarea procedurii de aplicare a sechestrului au urcat cu toții în automobil și s-au deplasat spre Chișinău. Nu ține minte la ce elevator s-au deplasat, își amintește că era în Căușeni. În timp ce se deplasau executorul povestea că este o firmă datoare și s-a sechestrat o cantitate mare de floarea-soarelui. Nu își amintește ce alte produse au fost sechestrate. Când a fost întocmit procesul-verbal de sechestrul erau prezenți directorul elevatorului, executorul judecătoresc, Cotoș și el. Marfa a fost sechestrată, dar lăsată spre păstrare la elevator. Mărimea datoriei firmei debitoare nu a fost spusă. Nu își amintește denumirea firmelor creditor și debitor.

Martorul Nicolaescu Nicolae a declarat că îl cunoaște pe Nichitoi Emil, sunt în relații colegiale, biroul acestuia se află în incinta aceleiași clădiri, având o intrare comună. În timpul când Nichitoi Emil activa ca executor, deținea procedura de executare a SRL "Schmidt Agroteh". Cunoaște despre discuția din toamna anului 2012 cu creditorul SRL "XXXXXXXXXX" și alții. Despre respectiva procedură de executare cunoștea în linii generale. A participat la discuția cu creditorul SRL "XXXXXXXXXX", unde a fost vorba de urmărirea cerealelor din s.Zaim ce aparțineau SRL "Schmidt Agroteh". Din partea SRL "XXXXXXXXXX" erau vreo trei persoane. Mai activ se implica Scutari Oleg. A asistat la discuțiile unde apăreau probleme. Cunoaște că executorul a sechestrat cerealele și le-a realizat. Din câte își amintește era vorba că cerealele se aflau la două elevatoare din sudul țării. Era vorba de floarea-soarelui și încă ceva, recoltate de SRL "Schmidt Agroteh" și depozitate la elevator.

Aczurarea întru confirmarea vinovăției inculpatului Nichitoi Emil a pus la baza învinuirii inclusiv următoarele probe, indicate în lista probelor la cauza penală:

-procesul-verbal de confruntare efectuat între învinuitul Emil Nichitoi și martorul XXXXXXXXXXXX, în cadrul căruia părțile și-a menținut declarațiile inițiale. (Vol.4, p. 10)

-procesul-verbal de confruntare efectuat între învinutul Emil Nichitoi și martorul Scutari Oleg, în cadrul căruia părțile și-au menținut declarațiile inițiale. (Vol.4, f.d.17-21)

-mijloacele materiale de probă ridicate în copii din procedura de executare nr. 062- 226/12, 062-199r/13 inițiată la 06.02.2012 în privința debitorului IM „XXXXXXXXXX” SRL. (Vol.3, f.d.2-131)

-procesul-verbal de examinare a procedurii de executare nr.062/226/12, 062/199 r/13 îndeplinită de către executorul judecătoresc Emil Nichitoi inițiată la 06.02.2012 în baza titlului executoriu 2e-11345/11 privind încasarea de la debitorul ÎM „XXXXXXXXXX” SRL a datoriei în sumă de 7 411 742,33 lei, în favoarea creditorului SRL „XXXXXXXXXX”. (Vol.3, f.d.146)

-plângerea reprezentanților SRL „XXXXXXXXXX” adresată CNA și expediată pentru examinare în cadrul prezentei cauze penale. (Vol.2, f.d.2-130)

-Hotărârea Judecătorei Botanica din 24 aprilie 2013, prin care a fost admis recursul înaintat de către SC „XXXXXXXXXX” SRL și au fost anulat procesul-verbal de sechestrul din XXXXXXXXXXXX emis de executorul judecătoresc Emil Nichitoi și încheierea nr.062-164r/13 din 15.01.2013 privind redistribuire a sumelor. (Vol.2, f.d.15-19)

- decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 26.09.2013 în cauza 2r-1010/13, prin care a fost respinsă cererea de apel înaintată de executorul judecătoresc Emil Nichitoi și menținută hotărârea judecătorei Botanica prin care a fost anulat procesul-verbal de sechestrul din XXXXXXXXXXXX emis de executorul judecătoresc Emil Nichitoi și încheierea nr.062-164r/13 din 15.01.2013 privind redistribuire a sumelor. De asemenea urmează de menționat că Colegiul Civil la examinarea materialelor pricinii nu au stabilit probe privind înștiințarea creditorilor inclusiv a SRL „XXXXXXXXXX” și debitorului ÎM „XXXXXXXXXX” cu privire la efectuarea procedurii de sechestrare, fapt care în esență viciază legalitatea respectivei proceduri. Aplicarea sechestrului s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art.115 Cod de executare. La momentul aplicării sechestrului prin procesul-verbal nr. XXXXXXXXXXXX bunurile respective aparțineau cu drept de proprietate SRL „XXXXXXXXXX”. (Vol.2, f.d.4-11)

-extras din ordinul nr.299 a Ministrului Justiției din 12.08.2010 conform căruia a fost eliberată licența lui Nichitoi Emil pentru activitatea de executor judecătoresc. (Vol.3, f.d.202).

Analizând probele, cercetate în ședința de judecată, prezentate de către partea acuzării, precum și a apărării, instanța de judecată ajunge la concluzia, că în privința lui Nichitoi Emil urmează a fi pronunțată sentința de achitare conform art.390 alin.(1) pct. 3) CPP, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.26 alin.(3) CPP, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În conformitate cu art. 93 alin.(1) CPP, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform prevederilor art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului:

1. *Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.*

2. *Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită.*

Instanța de judecată reține, că învinuirea adusă inculpatului nu este concretă, este contradictorie și echivocă, fapt ce contravine prevederilor Convenției, conform căreia orice acuzat are, în special dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt și în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzării aduse împotriva sa.

Potrivit art. 281 alin. (2) CPP, care reglementează căror cerințe trebuie să corespundă ordonanța de punere sub învinuire, printre acestea ea trebuie să cuprindă *ormularea învinuirii cu indicarea datei, locului, descrierea mijloacelor și modului de săvîrșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și emnelor calificative acesteia.*

Potrivit art.101 alin. (1) CPP al RM, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar vate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.* De asemenea potrivit alin. (2) al aceluiași articol, *reprezentantul organului de urmărire penală nu judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-e de lege.*

Instanța de judecată constată, că vinovăția inculpatului nu a fost probată de către acuzare prin probe pertinente și concludente.

Întii de toate, instanța reține, că acuzarea n-a prezentat nici o probă, care să confirme că semințele de porumb în cantitate de 105783 kg ar fi trecut în proprietatea părții vătămate SRL „XXXXXXXXXX”. În acest sens, instanța de judecată constată, că nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare (și le respinge pe acest temei) acele probe ale acuzării, în partea în care chipurile confirmă că SRL „XXXXXXXXXX” ar fi dobîndit dreptul de proprietate asupra semințelor de porumb în cantitate de 105783 kg: -Hotărârea Judecătorei Botanica din 24 aprilie 2013, și -decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 26.09.2013.

În al doilea rînd, instanța reține că învinuirea se referă doar la cantitățile de 259519 kg semințe de floarea soarelui, precum și 105783 kg semințe de porumb, (sechestrare prin procesul-verbal de sechestrul din XXXXXXXXXXXX), dar nu și la alte cantități de semințe de porumb, sechestrare ulterior prin actul din 12.11.2012, și care la fel ca și cele menționate, au fost obiectul contractului de gaj. Această circumstanță va fi elucidată la analiza probei- încheierea din 15 ianuarie 2013 despre distribuirea sumelor între creditori. Prin urmare, în conformitate cu art.325 alin.(1) CPP, judecarea cauzei va avea loc doar în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu: doar la cantitățile de 259519 kg semințe de floarea soarelui, precum și 105783 kg semințe de porumb.

Astfel, instanța de judecată a constatat următoarele circumstanțe.

În ședința de judecată s-a constatat, că prin ordinul nr.299 al Ministrului Justiției din 12.08.2010, a fost eliberată licența lui Nichitoi Emil pentru activitatea de executor judecătoresc. (Vol.3, f.d.202). Biroul executorului judecătoresc Nichitoi Emil era amplasat în mun.Chișinău, bd.Decebal 99/3, bir.107, et.1.

S-a constatat, că la data de 06.02.2012, la cererea creditorului SRL „XXXXXXXXXX”, în baza documentului executoriu nr.2e-11345/11 emis de Judecătoria Comercială de Circumscripție, privind încasarea din contul Î.M. "Schmidt Agroteh" SRL în beneficiul SRL „XXXXXXXXXX” a sumei de 7366742,33 lei și taxa de stat în sumă de 50 000 lei (Vol.3, f.d. 3), a fost intentată procedura de executare nr.062-226/12, prin încheierea din 06.02.2012 privind intentarea procedurii de executare, cu stabilirea datei de 20.02.2012 ora 09.00 pentru prezentarea părților în fața executorului judecătoresc, inclusiv concilierea părților (Vol.3, f.d. 4). Încheierea de intentare a fost expediată debitorului Î.M. "Schmidt Agroteh" SRL și creditorului (Vol.3, f.d. 7, 113), debitorul recepționând-o la data de 16.02.2012, nu s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc la data și ora fixată, fapt confirmat de executor. Nici creditorul nu s-a prezentat la data și ora indicată, nici nu a solicitat concilierea părților ulterior, fapt confirmat de martorul Scutari O., care a declarat în ședință: "nu au cerut concilierea părților".

Instanța de judecată a mai constatat, că în procesul executării s-au mai alăturat la executarea silită și alte proceduri, astfel că la 19.09.2011 era parvenit documentul executoriu nr.2e-5804/2011 din 27.07.2011 emis de Judecătoria Economică de Circumscripție, privind încasarea de la Î.M. "Schmidt Agroteh" SRL în beneficiul SA "Floarea Soarelui" a sumei de 1030000. La 29.09.2011, executorul judecătoresc VI Bezede primise-ră în executare titlul executoriu nr.2-1088/2011 din 25.05.2011 emis de Judecătoria Centru mun. Chișinău, prin care s-a dispus încasarea de la Î.M. "Schmidt Agroteh" SRL în beneficiul lui Marinața Tudor suma de 99740 lei și ulterior s-a alăturat la executarea silită, la invitația executorului Nichitoi E. Iar la 15.10.2012, Inspectoratul Fiscal de Stat s-a alăturat la executarea silită înaintând spre executare hotărârea AH nr.0112133 din 27.07.2012 conform căreia s-a dispus încasarea sumei de 389 590,57 lei la bugetul de stat.(Vol.3, f.d. 82, alte probe din procedura de executare).

În același timp, din conținutul încheierii din 06.02.2012 privind intentarea procedurii de executare, instanța constată, că executorul judecătoresc a înștiințat părțile Î.M. "Schmidt Agroteh" SRL și SRL „XXXXXXXXXX”, precum că din momentul intentării procedurii de executare, toate achitățile între debitor și creditor se fac prin intermediul biroului executorului judecătoresc, cu excepția cazului în care aceștea încheie o tranzacție de conciliere a părților. În acest sens, instanța reține și prevederile art. 40 alin.(1) Cod de executare, potrivit căruia, *din momentul intentării procedurii de executare, toate achitățile dintre debitor și creditor se fac prin intermediul biroului executorului judecătoresc, cu excepția cazului în care aceștea încheie o tranzacție în condițiile art. 62 din prezentul cod.* (adică o tranzacție în cadrul procedurii de executare, confirmată de executor).

Astfel, din 20.02.2012, orice acțiuni pe marginea procedurii de executare urmau a fi efectuate de către executorul judecătoresc, în prezența și cu acordul acestuia. Însă, părțile nu s-au prezentat la conciliere și oarecare tranzacție n-a fost întocmită, în condițiile art. 62 CE.

După intentarea procedurii de executare au fost solicitate informații despre bunurile debitorului în toate instituțiile bancare, autoritățile fiscale, Registrul bunurilor mobile, registrul transporturilor etc. Din răspunsurile primite a rezultat lipsa la debitorul Î.M. "Schmidt Agroteh" SRL a bunurilor necesare, urmărirea cărora ar putea duce la executarea documentelor executorii. (Vol.3, f.d. 9, 23,27-41). Iar prin scrisoarea din 24.10.2012 executorul a solicitat Î.M. "Schmidt Agroteh" SRL informația despre bunurile de care dispune cu drept de proprietate, soarta recoltei anului 2012 de porumb și XXXXXXXXXX (f.d. 83, Vol.3), scrisoarea a fost recepționată cu aviz de recepție (Vol.3, f.d. 117), însă nu a urmat un răspuns. Și Grosu Gh., reprezentantul părții vătămate a confirmat în ședință, că debitorul nu dispunea de bunuri, ceea ce i-a și determinat să încheie contract de gaj a roadei viitoare.

Instanța de judecată a constatat, că prin procesul verbal de sechestrul nr.062-682/11 din XXXXXXXXXX s-a aplicat sechestrul asupra 259519 kg de semințe de XXXXXXXXXX și 105785 kg semințe de porumb, recolta anului 2012, ce aparțin în drept de proprietate debitorului și transmise spre păstrare elevatorului IM "Wholemark-M" SRL în baza facturilor de expediție (f.d. 84, Vol.3). Ulterior, la data de 12.11.2012, prin procesul-verbal de sechestrul nr.062-188r/12, a fost aplicat sechestrul asupra semințelor de porumb recolta anului 2012, ce aparțin debitorului Î.M. "Schmidt Agroteh" SRL, cantitatea 26012 kg masa utilă, care au fost ridicate din posesia SRL "Aran" și transmise spre păstrare elevatorului IM "Wholemark-M" SRL, or. Căușeni, s.Căinari.

Instanța de judecată va examina fiecare parte a învinuirii aduse inculpatului, prin prisma probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, cu indicarea concluziilor care se impun.

Astfel, conform primei părți a învinuirii, Emil Nichitoi este învinuit că la XXXXXXXXXX a sechestrat produse agricole ce aparțineau în drept de proprietate „XXXXXXXXXX” SRL, *"transmise benevol în proprietatea creditorului „XXXXXXXXXX” SRL, semințe de XXXXXXXXXX în cantitate de 259519 kg ...., confirmat prin factura fiscală nr.XXXXXXXX din 31.08.2012, precum și semințe de porumb în cantitate de 105783 kg, ..., fără a înștiința pe creditorul gajist „XXXXXXXXXX” SRL și debitorul, fără a le trimite exemplarele documentelor de sechestrare, în lipsa probelor privind apartenența mărfii, a întocmit procesul verbal de sechestrul și a aplicat sechestrul pe producția agricolă, care aparține „XXXXXXXXXX” SRL și anume asupra 259519 kg semințe de XXXXXXXXXX și 105783 kg semințe de porumb."*

În ședință s-a constatat, că o zi înainte de aplicarea sechestrului, adică la data de 30.10.2012, la biroul executorului judecătoresc Nichitoi Emil s-a prezentat administratorul „XXXXXXXXXX” SRL, Scutari Oleg, și juristul întreprinderii, XXXXXXXXXX, informându-l verbal despre o anumită cantitate de floarea-soarelui și de porumb, care se afla depozitată la elevatorul IM "Wholemark-M" SRL, or. Căușeni, s.Căinari, care a fost recoltată de pe cîmpurile debitorului Î.M. "Schmidt Agroteh" SRL și solicitându-i verbal să aplice sechestrul pe această producție, întrucît debitorul are mai multe datorii și față de alți creditori. Această vizită a fost confirmată însuși de către Scutari Oleg, de XXXXXXXXXX, executorul judecătoresc și martorul Nicolăescu Nicolae, care este executor judecătoresc și biroul său este alături de al lui Nichitoi Emil.

Anume de la Scutari Oleg și de la XXXXXXXXXX Nichitoi Emil a aflat despre produse de XXXXXXXXXX și porumb, depozitată la elevator, și locul de păstrare. Tot la acea înfîlnire, s-a convenit că a doua zi, la XXXXXXXXXX, Scutari Oleg va trimite pe managerul regional sud, Ceban Igor, care s-a ocupat de recoltarea și depozitarea producției la elevatorul în cauză, pentru a-l însoți pe executorul judecătoresc și a-i arăta marfa.

Instanța reține o multitudine de neconcordanțe în declarațiile reprezentantului părții vătămate, XXXXXXXXXX, audiat în repetate rînduri în cadrul dezbaterilor judiciare, precum și în declarațiile martorului Scutari Oleg însuși, cit și în comparație cu declarațiile lui XXXXXXXXXX. Astfel, XXXXXXXXXX a declarat inițial, că despre sechestrul din XXXXXXXXXX a aflat abia la data de "15.01.2013 din încheierea executorului Nichitoi E. a aflat despre faptul că toată producția agricolă depozitată la Căinari a fost sechestrată și înstrăinată de către executor". Tot el ulterior a recunoscut în ședință, că a primit prin noiembrie-decembrie (a.2012) scrisoare de la executor, despre sechestrarea unor bunuri a SRL "XXXXXXXXXX", porumb și floarea-soarelui. Tot el apoi a declarat, că într-adevăr cu o zi înainte de aplicarea acestui sechestrul s-a prezentat împreună cu directorul Scutari Oleg la biroul executorului judecătoresc, și au discutat despre "necesitatea de a merge la s.Zaim și la Căinari pentru a aplica sechestrul pe porumb". A mai confirmat XXXXXXXXXX, că SRL "XXXXXXXXXX" a cunoscut despre faptul că executorul se duce la Căinari. Directorul a delegat un reprezentant pentru a-i arăta executorului unde se află elevatorul din Căinari, dar fără împuterniciri de a semna procesul verbal de sechestrul.

Așa dar, sub acest aspect, declarațiile reprezentantului părții vătămate XXXXXXXXXX precum că SRL "XXXXXXXXXX" n-a cunoscut despre procedura de sechestrare din data de XXXXXXXXXX, instanța de judecată le apreciază critic, întrucît sunt contradictorii, acesta indicînd la mai multe date calendaristice, la care, chipurile ar fi aflat despre aplicarea sechestrului: mai întîi data de 15.01.2013; apoi data recepționării scrisorii executorului judecătoresc din 07.12.2012, iar în cele din urmă- cu o zi două înainte de aplicarea sechestrului.

Instanța apreciază critic și declarațiile martorului Scutari Oleg, care fiind audiat prima dată în ședința de judecată, a declarat, că "SRL "XXXXXXXXXX" nu a fost înștiințată de acest sechestrul și nu au fost înștiințati nici de conducerea elevatorului" A mai declarat atunci că " Personal nu-l cunosc pe directorul

preînțipnată de acest sechestrul și nu au joi preînțipnat, nici au comunicat elevatorului SRL "XXXXXXXXXX" și nu au comunicat pe un elevat al elevatorului. Nu l-a sunat. Nu l-a trimis pe Ciobanu Igor, împreună cu Nichitoi la elevator." Fiind audiat suplimentar, martorul a declarat, că nu-și amintește dacă înainte aplicării sechestrului a fost la biroul executorului judecătoresc. A mai declarat că "a dat indicații lui Ceban Igor, pe atunci angajatul său, de a se deplasa la elevator pentru a-i arăta executorului judecătoresc localizarea elevatorului." A mai adăugat că "executorul s-a adresat că are nevoie să meargă la elevator, fără nici un scop, și l-a rugat să-i permită unui angajat să-i arate locația." Instanța apreciază critic declarațiile martorului Scutari Oleg, care inițial a negat că ar fi dat indicații subalternului său Ciobanu I. de a-l însoți pe executorul judecătoresc. Or, XXXXXXXXXXXX a confirmat, că astfel de indicații au fost date anume lui Ciobanu I., și anume pentru efectuarea procedurii de sechestrul, "dar fără imputerniciri de a semna procesul verbal de sechestrul."

Faptul, că SRL "XXXXXXXXXX" a cunoscut despre aplicarea sechestrului s-a confirmat în ședință și de către martorul Cioban Igor, care a declarat, că "Scutari Oleg i-a dat indicații" să meargă la biroul executorului judecătoresc Nichitoi Emil pentru a-i arăta elevatorul din Căinari. A mai confirmat martorul, că "directorul elevatorului a ieșit în ogradă și i-a spus că se sechestrul producția SRL "XXXXXXXXXX" și i-a spus să anunțe conducerea", la ce martorul i-a răspuns că "conducerea este la curent cu sechestrul, era vorba despre XXXXXXXXXXXX și porumb."

Martorul Cotoneș Alexandru a declarat că a făcut practica la biroul executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae în toamna anului 2012. Nu-și amintește data concretă, la care l-a însoțit pe Nichitoi Emil la o procedură de sechestrul. La fața locului s-au întâlnit cu un domn în uniformă militară, a înțeles că era directorul depozitului. S-au urcat sus la etajul doi, acolo era o doamnă, au semnat acolo niște procese verbale după care au coborât, au urcat în mașină, au venit înapoi în aceeași componență. Din cite își amintește era vorba de aplicarea unui sechestrul pe niște produse agricole. Pe drum spre depozit, precum și în drum spre întoarcere, a fost discuții despre sechestrul.

Faptul, că SRL "XXXXXXXXXX" a cunoscut despre aplicarea sechestrului s-a confirmat în ședință și de către martorul Butnaru Liviu, care a fost audiat de două ori în ședință și a declarat, că "Nu își amintește cine anume, Scutari Oleg sau XXXXXXXXXXXX de la SRL "XXXXXXXXXX" i-a telefonat și i-a spus că se vor prezenta subalternii împreună cu executorul și vor aplica sechestrul, și să nu se sperie pentru că este vorba de o procedură simplă. Ca urmare a sunetului i s-a explicat că pe marfa aflată la păstrare se va aplica sechestrul. I s-a mai explicat că marfa de porumb nu este integrală și atunci când va fi adusă se va mai aplica un sechestrul. I s-a comunicat că se va aplica sechestrul pe marfa SRL "XXXXXXXXXX" aflată la păstrare la elevator." Martorul a mai declarat că ține minte că de către conducerea SRL "XXXXXXXXXX" acesta a fost telefonat de două ori pentru a fi preînțipnat că se va aplica sechestrul. A doua oară este vorba de sechestrul aplicat de executorul Romalischii.

Declarațiile martorului Butnaru Liviu, audiate în cadrul ședinței de judecată coroborează cu declarațiile sale date la etapa urmăririi penale și care pot fi puse la baza sentinței de achitare, în care dlui a expus, că "la XXXXXXXXXXXX, în prima jumătate a zilei a fost telefonat de către directorul SRL "XXXXXXXXXX" Scutari Oleg care i-a spus că la elevator se va prezenta executorul judecătoresc, nu i-a spus numele lui, care va aplica sechestrul pe toată marfa aflată la păstrarea lor, adică floarea soarelui și porumb" "după masă s-a prezentat la elevator executorul Nichitoi Emil cu trei persoane, unul dintre care era Ceban Igor, reprezentantul SRL "XXXXXXXXXX" "După aceasta SRL "XXXXXXXXXX" a mai adus la depozitare 26790 kg porumb, și Ceban Igor a comunicat că va veni executorul și va pune sechestrul și pe marfa respectivă, ultimul mi-a comunicat că știe despre aplicarea sechestrului și nu este un motiv de îngrijorare". (proces-verbal de audiere din 13 decembrie 2013, Vol.3, f.d. 180-182). Instanța reține, că acest martor, fiind audiat la etapa urmăririi penale, când evenimentele (și memoria) erau mai proaspete în raport cu evenimentele, el a declarat, că a fost sunat anume de directorul SRL "XXXXXXXXXX", Oleg Scutari.

În concluzie, instanța de judecată constată, că anume SRL "XXXXXXXXXX" a solicitat aplicarea sechestrului din XXXXXXXXXXXX asupra întregului lot de producție agricolă de floarea soarelui și porumb, care era depozitată la elevatorul IM "Wholemark-M" SRL, or. Căușeni, s.Căinari; anume SRL "XXXXXXXXXX" au comunicat executorului judecătoresc despre lotul de producție, locația depozitării acesteia, a dat indicații colaboratorului Ceban Igor de a însoți pe executorul la Căinari, fără imputernicirea de a semna procesul verbal de sechestrul, SRL "XXXXXXXXXX" a anunțat directorul elevatorului despre sosirea executorului judecătoresc și aplicarea sechestrului pe toată producția ce era la păstrare la elevator: XXXXXXXXXXXX și porumb. Prin urmare, învinuirea precum că SRL "XXXXXXXXXX" nu a știut despre aplicarea sechestrului din XXXXXXXXXXXX nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Relevant este că, la o altă procedură de sechestrul, cea din data de 12.11.2012 asupra unui lot de producție de porumb în cantitate de 26012 kg, stocată la elevatorul din s.Zoloteevka, și care aparținea ÎM „XXXXXXXXXX” SRL, executorul judecătoresc a aflat de asemenea de la SRL "XXXXXXXXXX" despre locul păstrării, a fost însoțit de colaboratorii SRL "XXXXXXXXXX" Grosu Gh., și Ceban I., care i-au arătat calea spre elevator și producția asupra căreia era necesar de întreprins acțiuni de executare, marfa fiind ulterior transportată la elevatorul din Căinari. Aceasta denotă de asemenea, coordonarea acțiunilor executorului judecătoresc și a SRL "XXXXXXXXXX" sub aspectul indicarea asupra producției debitorului, locația acesteia, coordonarea acțiunilor de aplicare a sechestrului, rimiterea de către SRL "XXXXXXXXXX" a angajaților săi Grosu Gh., și Ceban I., de a participa ca acțiunile de executare.

De asemenea nu și-a găsit confirmare în ședință nici acuzația precum că executorul judecătoresc "nu a trimis debitorului ÎM „Schmidt Agroteh” SRL exemplarele documentelor de sechestrare", or, din materialele dosarului (Vol.3, f.d. 118) se atestă, că la data de 01.11.12 (a doua zi), a fost expediat cu aviz de recepție în adresa debitorului, anume Procesul verbal de sechestrul nr. 062-682/11. Iar în ședința de judecată inculpatul a explicat motivul, de ce nu a expediat către SRL "XXXXXXXXXX" procesul-verbal de sechestrul, și anume că bazându-se pe încrederea reciprocă de conclucrare între aceștea, s-au înțeles cu conducerea SRL "XXXXXXXXXX" ca a doua zi să se prezinte la biroul executorului pentru a semna actul și a primi o copie, însă n-a mai venit. Relevant este faptul, însă, că SRL "XXXXXXXXXX" a desemnat un reprezentant al său la efectuarea procedurii de sechestrare, Ceban I., însă în mod conștient nu i-a eliberat procură de reprezentare.

La fel, conform primei părți a învinuirii, Emil Nichitoi este învinuit că: "totodată, la aplicarea sechestrului menționat, nu a indicat valoarea bunurilor sechestrare contrar prevederilor art.art.118 alin.(2), și 25 alin.(5) din Codul de executare."

Instanța de judecată consideră, că această parte a învinuirii de asemenea nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, fiind totodată, neclară și necompletă.

Potrivit art. 118 alin.(2) CE, , la întocmirea procesului-verbal de sechestrul valoarea bunurilor se indică pe cât este posibil".

Instanța de judecată constată, potrivit art. 117 alin.2) CE, că dacă evaluarea bunurilor este dificilă, executorul va antrena în evaluare un evaluator în domeniu. Din declarațiile inculpatului, dat fiind faptul că marfa este una specifică și prețul depinde de calitate, de soi, alte aspecte, el, nefiind un specialist în domeniu a apelat la serviciile unui evaluator pentru a stabili prețul. Astfel, conform raportului privind evaluarea cu numărul 0301379 din 29.11.2012a Camerei de Comerț și industrie a stabilit că prețul mediu pentru 1 kg de XXXXXXXXXXXX este de 6,87 lei, iar pentru 1 kg de porumb este de 3,73 lei (Vol.3, f.d. 87-95). Anume la acest preț a fost transmisă această producție la realizare prin magazinul de consignatie în scopul executării silite a actelor judecătorești, fapt ce se constată din pct.1.2 din contractul semnat cu SRL "XXXXXXXXXX" nr.1-062/12 din 07.12.2012 (Vol.3, f.d. 96) Prin urmare, prin prisma art. 118 alin.(2), coroborate cu art. 117 alin.2) CE, acțiunile inculpatului, în opinia instanței, au fost perfect legale.

Această parte a învinuirii face trimitere și la art.25 alin.(5) din Codul de executare, care face învinuirea să fie și mai confuză, or, în redacția Legii nr.143 din 02.07.2010 (publicată în M.O. nr.160-162), art.25 Codul de executare reglementează "constatarea faptelor și a stărilor de fapt", și în această redacție, (în vigoare la data producerii evenimentelor) norma în cauză are doar 4 alineate. Deci, nu este clar, ce a avut în vedere acuzarea, prin indicarea "contrar prevederilor art. .... 25 alin.(5) din Codul de executare.", normă irelevantă speței.

La fel, conform primei părți a învinuirii, Emil Nichitoi este învinuit că: *"la XXXXXXXXXX, cu toate că între „XXXXXXXXXX” SRL și IM „XXXXXXXXXX” SRL la 12.06.2012 a fost încheiat contractul de gaj, iar la 31.08.2012 în scopul stingerii datoriei, ultimul, a transmis benevol în proprietatea creditorului „XXXXXXXXXX” SRL, semințe de floarea soarelui în cantitate de 259519 kg în valoare totală de 1850274,35 lei, confirmat prin factura fiscală nr. XXXXXXXXXX din 31.08.2012, precum și semințe de porumb în cantitate de 105783 kg, depozitate de către ultimul la „Wholemark-M” SRL - Elevator r-ul Caușeni or.Căușeni, conform contractului de depozit, depășind intenționat limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ... a aplicat sechestrul pe producția agricolă care aparține „XXXXXXXXXX” SRL, și anume asupra 259519 kg semințe de XXXXXXXXXX și 105758 kg semințe de porumb..."*

În cele ce urmează instanța de judecată constată, că SRL "XXXXXXXXXX" n-a fost proprietarul producției agricole și anume 259519 kg semințe de XXXXXXXXXX și 105758 kg semințe de porumb și nici nu putea fi proprietarul acesteia, din următoarele considerente.

În sentința s-a constatat supra, că potrivit art. 40 alin.(1) CE, și încheierii de intentare a procedurii de executare din 06.02.2012, toate achitățile dintre debitor și creditor se fac prin intermediul biroului executorului judecătoresc. Excepția ce se referă la tranzacția în condițiile art. 62 CE, instanța a constatat că n-a avut loc. Norma în cauză are menirea să protejeze în mod egal toți creditorii (când sunt mai mulți) unui singur debitor.

În ședința de judecată s-a constatat că, contrar acestei interdicții legale, debitorul ÎM „XXXXXXXXXX” SRL și SRL "XXXXXXXXXX" (unul dintre cei patru creditori), au încheiat contractul de gaj nr.179858 din data de 12 iunie 2012, pe recolta anului 2012 (roada viitoare). Contractul a fost înregistrat în Registrul gajului, nr.2255, notarul public Gulian Irina (Vol.3, f.d.52-53).

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul a declarat, că SRL "XXXXXXXXXX" nu l-a informat din timp despre contractul de gaj, decât la data de 27.12.12, când a primit demersul de ridicare a sechestrului de pe XXXXXXXXXX. În ședința de judecată reprezentantul părții vătămate Grosu Gh. a confirmat, că n-a informat în mod oficial (scris) executorul judecătoresc despre contractul de gaj nr.179858 din data de 12 iunie 2012, însă l-a informat în mod verbal, fapt ce nu-l poate demonstra. Nici martorul Scutari Oleg nu l-a informat pe executor despre gaj (aceasta rezultă din declarațiile martorului).

Conform art. 487 Cod Civil, în coroborare cu art.61 al Legii nr.449 din 30.07.2011 cu privire la gaj (în vigoare la data producerii faptelor), *creditorul gajist poate exercita următoarele drepturi de gaj: să vîndă el însuși bunurile gajate, să le vîndă sub controlul instanței de judecată și să le ia în posesiune spre a le administra. (de reținut, că art. 61 al Legii nr.449 din 30.07.2011 a căpătat o altă redacție prin Legea nr.173 din 25.07.2014, MO 2014, nr.231-237, art. 531). Iar art. 491 alin.(1) Cod Civil reglementează procedura de vînzare de către creditorul gajist a bunului gajat, astfel că după ce a obținut în posesiune bunul gajat, creditorul gajist este îndreptățit, dacă a depus la registru un preaviz în modul prevăzut la art.488 alin(2), să procedeze la vînzarea, prin negocieri directe, prin tender sau prin licitație publică, a bunului gajat. Totodată, potrivit art. 13 alin.(7) al Legii nr.449 din 30.07.2011 cu privire la gaj, este nulă clauza prin care creditorul gajist devine proprietarul obiectului gajului în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare a obligației garantate prin gaj. De reținut, că este vorba de nulitate absolută și instanța o invocă din oficiu, potrivit art. 217 alin.(1) Cod Civil, conform căruia nulitatea absolută ...instanța de judecată o invocă din oficiu.*

Astfel, instanța constată, că la momentul derulării evenimentelor, legea nu permitea transmiterea în proprietatea creditorului gajist a bunurilor gajate, prin urmare învinuirea adusă inculpatului, precum că executorul a sechestrat bunurile transmise benevol de debitorul gajist ÎM „XXXXXXXXXX” SRL în proprietatea creditorului gajist SRL "XXXXXXXXXX", este lipsită de temei de drept și nu s-a confirmat în ședința judiciară.

Așa dar, de jure, SRL "XXXXXXXXXX" n-a obținut dreptul de proprietate asupra producției agricole și anume 259519 kg semințe de floarea soarelui și 105758 kg semințe de porumb.

Nici de facto SRL "XXXXXXXXXX" n-a obținut proprietatea asupra produselor agricole gajate. Acuzatorul de stat n-a prezentat nici o probă (contract, acord) care ar confirma trecerea dreptului de proprietate asupra 259519 kg semințe de XXXXXXXXXX și 105758 kg semințe de porumb de la ÎM „XXXXXXXXXX” SRL către SRL "XXXXXXXXXX", în contul executării obligațiilor garantate prin contractul de gaj. Mai mult, conform art.43 al Legii cu privire la gaj, în urma încetării gajului, informația despre gaj urmează a fi radiată din Registrul gajului în baza avizului de radiere emis de către creditorul gajist. Însă, pînă la momentul adoptării sentinței instanței n-au fost prezentate probe, care să demonstreze că în Registrul gajului s-a făcut înscrierea privind stingerea obligației garantată prin gaj. Cu atât mai mult, stingerea obligațiilor colaterale și executarea drepturilor de creanță ar trebui să se reflecte corespunzător în contabilitatea debitorului cit și a creditorului, iar proprietatea primită trebuie să se reflecte la balanța creditorului. Însă la materialele cauzei lipsesc orice probe în acest sens (act de verificare reciprocă, acte contabile).

În ședința de judecată reprezentantul părții vătămate Grosu Gh. a declarat, că *"prin transmiterea de către SRL "XXXXXXXXXX" a mărfii a avut loc o stingere parțială prin compensare a datoriei. Nu a informat executorul despre stingerea parțială a datoriei, deși conform Codului de executare, trebuia informat. Executorul nu avea de unde să cunoască despre stingerea parțială a datoriei. Cunoaște că din momentul intentării procedurii de executare orice achitare trebuie să aibă loc prin intermediul executorului. A fost stinsă o parte din datoria curentă și o parte din datoria conform titlului de executare. Factura fiscală din 31.08.2012 are la bază contractul de gaj".*

Așa dar, instanța constată cu certitudine, că SRL "XXXXXXXXXX" contrar art. 40 alin.(1) CE, n-a informat executorul judecătoresc Nichitoi Emil despre contractul de gaj, nici despre "acordul" verbal dintre creditorul gajist și debitorul gajist despre stingerea parțială a datoriei, prin compensare, care la rîndul său este nulă absolut, prin prisma art. 13 alin.(7) al Legii nr.449 din 30.07.2011. Cu atât mai mult, trebuia informat executorul judecătoresc despre această operațiune de "compensare", întrucît, cum declara Gh.Grosu, a fost stinsă o parte din datoria curentă și o parte din datoria conform titlului de executare, iar executorului judecătoresc trebuia să i se prezinte un calcul elementar, din care să poată deduce suma corespunzătoare, cu care s-a stins "o parte din datoria conform titlului de executare". Executorul trebuia informat, cu cit "s-a redus" datoria în baza celui titlu executoriu, care era în procedură de executare, pentru a determina volumul acțiunilor de executare, necesare de întreprins ulterior. Sunt lucruri elementare, care n-au fost efectuate de SRL "XXXXXXXXXX".

În concluzie, instanța constată că între părți n-a fost întocmit un acord cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra produselor agricole, iar acordul verbal despre compensare e lovit de nulitate absolută, în Registrul gajului nu s-a făcut mențiune despre stingerea obligației garantate prin gaj; întrucît (potrivit declarațiilor lui Grosu Gh.), prin așa-zisa compensare, a fost stinsă o parte din datoria curentă și o parte din datoria conform titlului de executare, nu s-a prezentat executorului judecătoresc calculul datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj; nu s-a reflectat în actele contabile faptul stingerii obligațiilor garantate, iar la balanța creditorului nu este reflectată primirea în proprietate a bunului. Prin urmare, dreptul de proprietate asupra 259519 kg semințe de XXXXXXXXXX și 105758 kg semințe de porumb nici de facto n-a trecut de la ÎM „XXXXXXXXXX” SRL către SRL "XXXXXXXXXX".

Iar după cum se va constata mai jos, cantitatea de 105758 kg semințe de porumb nici nu figurează în factura fiscală din 31.08.2012, ceea ce face ca partea de învinuire, referitoare la acest bun, să fie considerată de instanță absolut neclară și echivocă (avînd în vedere că acuzarea a insistat în rechizitoriu, în repetate rînduri, că la SRL "XXXXXXXXXX" a trecut în proprietate inclusiv cantitatea de 105758 kg semințe de porumb).

La fel, conform primei părți a învinuirii, singurul document la care face referire acuzarea precum că servește dovadă a trecerii dreptului de proprietate este factura fiscală nr. XXXXXXXXXX din 31.08.2012, în conformitate cu care a fost transferat de la ÎM „XXXXXXXXXX” SRL către SRL "XXXXXXXXXX" 259 519 kg semințe de floarea soarelui la preț de 1998296,30 lei (Vol.1, f.d. 19)

Cercetînd această probă, instanța constată următoarele.

În dosar lipsește originalul facturii indicate, iar inculpatul Nichitoi Emil a declarat instanței, că o copie a facturii în cauză nu i-a fost prezentată, decît în cadrul dosarului penal. Din declarațiile reprezentantului părții vătămăte rezultă, că factura fiscală prenotată (copia) a fost anexată la demersul SRL "XXXXXXXXXX" din 17.12.2012, împreună cu alte probe, prin care s-a solicitat ridicarea sechestrului de pe floarea soarelui, însă inculpatul susține că n-a fost anexată. Mai mult, instanța reține, că tot din declarațiile lui Grosu Gh, în ședința de judecată, acesta a declarat, că "*factura fiscală a fost prezentată executorului după vînzarea mărții.*" Verificînd copia întregii proceduri de executare, (Vol.3, f.d.2-131), instanța a constatat, că nu se regăsește o copie a acestei facturii în procedura de executare. Mai mult, procedura de executare a fost cercetată în original de către organul de urmărire penală, filă cu filă, prin Proces-verbal de examinare a obiectului din 21.02.2014 (Vol.3, f.d. 146), și instanța constată, că nu figurează această copie în actul procesual menționat. Prin urmare, avînd în vedere și scrisoarea din 28.12.2012 a executorului judecătorec ca reacție imediată la demersul SRL "XXXXXXXXXX" din 17.12.2012, în care se indică, că unele anexe indicate în demers lipsesc, instanța consideră nedemonstrat faptul, că SRL "XXXXXXXXXX" ar fi prezentat executorului judecătorec copia facturii fiscale nr.XXXXXXXXXX din 31.08.2012, potrivit principiului că toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Factura fiscală, potrivit art.93 pct.16 Codului fiscal al RM, este un formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hîrtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului de către subiectul impozabil înregistrat în modul stabilit, la efectuarea livrărilor impozabile. Astfel, factura fiscală este un document de fapt (dar nu de drept), oferind posibilitatea de a petrece impozitarea. La caz, factura fiscală nr.XXXXXXXXXX din 31.08.2012 trebuie să confirme faptul că la data de 31 august 2012, Buzdugan Marcel, reprezentant prin procură din partea ÎM „XXXXXXXXXX” SRL a transmis cantitatea de 259 519 kg semințe de XXXXXXXXXXXX reprezentantului SRL "XXXXXXXXXX", contabilului șef Luca. În factură este indicată data eliberării: 31 august 2012; data livrării: 31 august 2012. Dacă aceste date calendaristice corespund realității, în acest caz apare întrebarea, unde a depozitat SRL "XXXXXXXXXX" cantitatea de 259 519 kg semințe de XXXXXXXXXXXX la data de 31.08.2012?

Totodată, la materialele dosarului sunt 44 facturi de expediție (Vol.1, f.d.17-45), din care rezultă că XXXXXXXXXXXX a fost recoltată de pe cîmpuri din s.Zaim și transportată cu camioanele direct la elevatorul „Wholemark-M” SRL - r-ul Căușeni or.Căușeni. Aceasta confirmă și martorul Scutari Oleg și Ceban Igor, ultimul care a declarat, că personal s-a ocupat de colectarea și depozitarea la elevator a roadei de pe terenurile „XXXXXXXXXX” SRL. Facturile de expediție au fost întocmite în perioada 11.09.2012 pînă la 15.09.2012, iar conform facturilor, s-a transportat cantitatea de 271 740 kg semințe de XXXXXXXXXXXX. Deci, conform facturilor de expediție, în perioada: 11.09.2012- 15.09.2012, recolta de XXXXXXXXXXXX de pe cîmp deodată se depozita la elevator.

În același timp, conform art.117/1 Cod Fiscal, *la efectuarea livrărilor de mărfuri, în cazul în care acestea se transportă, data eliberării facturii fiscale este data la care începe transportul lor.* La caz, se constată că factura fiscală a fost eliberată contrar noimei citate, nu la data începerii transportului mărții (11.09.2012), dar la o dată anterioară- 31 august 2012, fapt inadmisibil. Prin urmare, trebuie de evidențiat următoarele aspecte. 1) Dacă factura fiscală de fapt a fost emisă la 31 august 2012, și în fapt 259 519 kg semințe de XXXXXXXXXXXX au fost livrate către SRL "XXXXXXXXXX" la 31 august 2012, apoi unde a depozitat SRL "XXXXXXXXXX" 259 519 kg semințe de XXXXXXXXXXXX, cu ce a fost transportat și unde au fost păstrate această producție?. Aceasta este relevant de a stabili, or, două săptămîni mai tîrziu, XXXXXXXXXXXX a fost livrată direct la elevator nu de la SRL "XXXXXXXXXX", ci de la „XXXXXXXXXX” SRL, de pe cîmp. Iar eliberarea facturii fiscale și deci, transmiterea dreptului de proprietate asupra recoltei neculese, care este în creștere pe cîmp, nu este posibil, deoarece înainte de data colectării (prin separarea de pămînt), roada nu primește caracteristici care permit identificarea (la caz, prin cîntărire); 2) Cum a fost indicată în factura fiscală **din 31 august 2012** exact aceiași cantitate de semințe de XXXXXXXXXXXX, care a fost indicată în procesul verbal de sechestrul din XXXXXXXXXXXX (peste două luni de zile). Mai mult, această cantitate, indicată în factura din 31 august 2012, diferă de cantitatea real transportată (masa fizică) deja în septembrie de pe cîmpurile „XXXXXXXXXX” SRL, care era de 271 740 kg, conform facturilor de expediție.

Ceea ce explică aceste circumstanțe este că factura fiscală datată cu 31 august 2012, de fapt n-a fost întocmită la 31 august 2012, ci la o dată ulterioară, imposibil de identificat în cadrul acestui proces. Concluzia instanței rezultă, pe lîngă cele expuse supra, și din următoarele probe. În ședința de judecată martorul Ceban I. a declarat, că "*la momentul recoltării el scria factura de expediție pentru fiecare camion încărcat.*". Iar fiind audiat la etapa urmăririi penale, acest martor a declarat, că "*personal am participat la recoltarea producției de floarea soarelui și porumb în vara anului 2012 (de pe cîmpurile „XXXXXXXXXX” SRL), de mine personal s-au întocmit facturi de expediție ..., dar știam că ulterior „XXXXXXXXXX” SRL urma să întocmească factura fiscală, ulterior eu nu am mai intervenit*" (Vol.3, f.d. 153).

Deci, mai întîi au fost întocmite facturile de expediție, iar apoi, factura fiscală (datată cu o dată anterioară- 31.08.2012).

De asemenea, constată instanța, că la data de 31 august 2012 nu era posibil de a fi cunoscută și trecută în factura fiscală masa utilă de XXXXXXXXXXXX, anume 259 519 kg, fără a cunoaște masa fizică (271 740 kg), care abea ulterior a fost recoltată, transportată și depozitată. Martorul Butnaru Liviu a explicat care este diferența dintre masa fizică și masa utilă. Or, masa utilă poate fi cunoscută doar după efectuarea procedurilor de prelucrare, uscare, vînturare etc., a masei fizice. Adică masa fizică este supusă unui proces de prelucrare, în rezultatul căreia se micșorează, și se obține masa utilă. Martorul a declarat, că "*masa utilă a produselor niciodată nu corespunde cu masa fizică. Masa utilă nu poate fi cunoscută înainte de a cunoaște masa fizică*". A mai declarat că "*La aplicarea sechestrului executorul a verificat actele contabile, facturile, s-a calculat masa utilă, care nu corespunde cu masa fizică adusă la păstrare. În baza calculelor s-a aplicat sechestrul pe o cantitate exactă...*"

În acest context, instanța constată contradicțiile din declarațiile reprezentantului părții vătămăte Grosu Gh, care a declarat că "*SRL "XXXXXXXXXX" a eliberat factura fiscală după recoltarea mărții. Recoltarea mărții s-a fîmîsat în septembrie-octombrie. SRL "XXXXXXXXXX" a cîntărit floarea soarelui și a eliberat factura fiscală, anume pe cantitatea indicată în factură. Deci, și Gh.Grosu a confirmat, că factura fiscală s-a întocmit nu înainte, dar după recoltarea producției.*"

În concluzie, instanța constată că proba acuzării - factura fiscală nr.XXXXXXXXXX din 31.08.2012 nu poate fi pusă la baza învinuirii într-o sentință de condamnare, întrucît: -nu a fost întocmită la data indicată în aceasta, ci la o dată ulterioară; - indicarea în factură a masei utile de 259 519 kg semințe de XXXXXXXXXXXX (care a fost calculată la elevator doar la întocmirea procesului-verbal de sechestrul din XXXXXXXXXXXX în prezența directorului elevatorului și a contabilului elevatorului) denotă faptul că factura fiscală a fost întocmită ulterior datei întocmirii procesului verbal de sechestrul, or, era imposibil a ști masa utilă înainte de recoltare și transportarea masei fizice; -factura fiscală nu a fost prezentată executorului judecătorec, nici la momentul întocmirii procesului verbal de sechestrul, nici odată cu înaintarea demersului din 17.12.2012 privind ridicarea sechestrului (amintim că Grosu Gh. a confirmat, că "*factura fiscală a fost prezentată executorului după vînzarea mărții.*"; - XXXXXXXXXXXX a fost depozitată la elevator direct de pe cîmpurile „Schmidt Agroteh” SRL, dar nu de la SRL "XXXXXXXXXX".

În cele din urmă, instanța va constata mai jos, că în privința acestei facturii fiscale au fost efectuate anumite manipulări în dările de seamă fiscale ale SRL "XXXXXXXXXX".

Reieșind din cele expuse, partea de învinuire, precum că executorul judecătorec depășind intenționat limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcînd prevederile art.8, lit.a) a Legii privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010 ... a aplicat sechestrul pe producția agricolă care aparținea SRL "XXXXXXXXXX", confirmat prin factura fiscală nr.XXXXXXXXXX din 31.08.2012, și anume 259 519 kg semințe de XXXXXXXXXXXX și 105758 kg semințe de porumb, este nefondată.

Încă o dată instanța reține, că cantitatea de 105758 kg semințe de porumb nici nu figura în factura fiscală nr.XXXXXXXXXX din 31.08.2012, deci n-a "trecut în ..."

proprietatea SRL „XXXXXXXXXX”, învinuie în această parte în mod totalmente eronată și nefondată.

În cele din urmă, acuzatorul de stat în dezbateri judiciare a invocat, că *”versiunea inculpatului precum că a văzut factura fiscală prima dată la IP Botanica, cînd se investiga cazul, nu este veridică, deoarece s-a stabilit cu certitudine că datele au fost introduse în Registrul general electronic al facturilor fiscale la 31.08.2012”* (Vol.4, f.d. 111 verso, discursul procurorului”

Instanța de judecată constată, că din probele dosarului se demonstrează contrariul, și anume că la data de 31.08.2012 factura fiscală în cauză n-a fost introdusă în Registrul general electronic al facturilor fiscale. Astfel, din scrisorile nr.26-08/2-12/1-6875/9663 din 20.11.2015 și nr.26-5/1-08/691 din 11.12.2015 Șefului adjunct al IFPS E.Pantea, rezultă că furnizorul „XXXXXXXXXX” SRL nu a fost obligat de a înregistra în Registrul general electronic al facturilor fiscale factura fiscală nr. XXXXXXXXXXXX din 31.08.2012, întrucît, conform art.118/1 Codul Fiscal, în redacția actuală pentru anul 2012, nici nu era obligat să facă acest lucru (or, începînd cu 01.07.2012, urmau a fi înregistrate în Registru, în cazul în care totalul valorii impozabile cu TVA depășește suma de 100 000 lei, doar subiecții deserviți de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, de Inspectoratul fiscal de stat pe mun.Chișinău, pe mun.Bălți și de Direcția administrării fiscale Comrat din cadrul Inspectoratul fiscal de stat pe unitatea teritorială autonomă Găgăuzia (Vol.4, f.d. 99, 105). Deci furnizorul „XXXXXXXXXX” SRL, cu adresa juridică în r1 Căușeni, nu cădea sub incidența acestei obligațiuni, la data de 31.08.2012.

Totodată, din textul acestor scrisori instanța constată, că în declarațiile TVA (anexă) cu această factură s-au efectuat schimbări (manipulări) astfel, că SRL „XXXXXXXXXX”, în temeiul art. 188 alin.(2) Cod Fiscal, la data de 15.01.2013 a prezentat dare de seamă fiscală corectată forma TVA FACT (anexa facturilor TVA primite) pentru perioada fiscală luna august 2012, ceea ce a dus la anularea dării de seamă fiscale inițiale integral din 28.09.2012 (f.d. 105). Iată de ce la răspunsul nr.26-08/2-12/1-6875/9663 din 20.11.2015, în Informația privind facturile fiscale reflectate în anexa la Declarația TVA (06) Forma FACT, în dreptul facturii fiscale nr. XXXXXXXXXXXX din 31.08.2012, este menținea *”anulat”*.

Instanța reține, că reprezentantul părții vătămate Grosu Gh. n-a oferit instanței explicații privind temeiul și necesitatea efectuării acestor modificări, și care au fost greșelile ce au condiționat corectarea dării de seamă.

În cele din urmă, instanța constată că prima parte a învinuirii este confuză și neclară și sub următorul aspect. Pe de o parte, executorul judecătoresc este pus sub învinuire precum că a sechestrat produse agricole ce aparțineau în proprietate SRL „XXXXXXXXXX” (afit XXXXXXXXXXX, cit și porumb), iar pe altă parte, este învinuit că a ignorat cerințele art.100 alin.(1) CE, *”fără a înștiința pe creditorul gajist SRL ”XXXXXXXXXX”* (în vederea prezentării calculului datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj, așa cum rezultă din norma enunțată). Confuzia este generată de aceea, că organul de urmărire penală a atribuit SRL „XXXXXXXXXX” afit statut de *”proprietar”, cit și de ”creditor gajist”* în același timp, în raport cu unele și aceleași bunuri, fapt inadmisibil din punct de vedere a dreptului civil. Corespunzător, „XXXXXXXXXX” SRL la fel nu putea întruni dubla calitate: de debitor gajist (adică încă proprietar), și pe cea de *”fost proprietar”*.

Asupra acestei confuzii a semnalat și Președintele UNEJ, Talmaci Roman, în scrisoarea nr.086 din 27.01.14 adresată Ministerului Justiției, cu ocazia formulării opiniei Uniunii vis-a-vis de decizia Colegiului Disciplinar al executorilor judecătorești din 08.11.13 (referitor la sancțiunea disciplinară ce urma a fi aplicată executorului judecătoresc), și care a menționat, că *”dacă se admite că bunurile vindute de executorul judecătoresc erau gajate, nu poate fi invocată vânzarea bunurilor ce aparțin creditorului”*, or, aceste lucruri se exclud reciproc, executorul judecătoresc nu poate fi găsit vinovat afit de vânzarea bunurilor ce aparțin creditorului, cit și de încălcarea normelor privind vânzarea bunurilor gajate. (Vol.4, f.d. 28)

Instanța va analiza în detaliu această parte a învinuirii, pe care o consideră nefondată în totalitate.

Așa dar, inculpatul este învinuit că: *” depășind intenționat limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcînd prevederile art. 8, lit a) a Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17.06.2010 care prevede că ..., ignorînd cerințele art. 100 alin. (1) din Codul de Executare, care prevede că „ bunurile gajate pot fi urmărite de executorul judecătoresc în cazul în care debitorul nu dispune de alte bunuri sau bunurile lui nu sînt suficiente pentru a acoperi întreaga sumă urmărită, în asemenea cazuri, executorul judecătoresc înștiințează creditorul gajist, care va prezenta calculul datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj”, fără a înștiința pe creditorul gajist „XXXXXXXXXX” SRL și debitorul, ...*”

În primul rînd, instanța de judecată a constatat supra, că debitorul „Schmidt Agroteh” SRL nu dispunea de alte bunuri sau bunurile lui nu sînt suficiente pentru a acoperi întreaga sumă urmărită, avînd în vedere valoarea tuturor titurilor executorii, aflate în procedura de executare. Sensul art. 100 alin. (1) Codul de Executare este de a determina valoarea bunului gajat, cit și de a deduce din această valoare, valoarea creanței creditorului gajist, iar suma rămasă (dacă rămîne excedent), de a o repartiza altor creditori chirografari sau a o restitui debitorului gajist. Însă, la caz, după cum s-a constatat, valoarea producției gajate, sechestrate prin procesul verbal de sechestr din XXXXXXXXXXXX, nu doar că n-a acoperit integral creanța SRL „XXXXXXXXXX” către debitor, dar a fost insuficientă pentru a stînge această creanță, prin armare, surplus de mijloace financiare nu s-a constatat, iar invocarea făcută de către acuzare, că nu s-a respectat art. 100 alin. (1) Codul de Executare, i-și pierde din sens.

În al doilea rînd, și cel mai important. Instanța de judecată, reținînd, că urmează să cerceteze probele, doar prin prisma învinuirii aduse inculpatului, (care se referă doar la 259519 kg semințe de XXXXXXXXXXX și 105758 kg semințe de porumb, sechestrate prin proces verbal de sechestr din XXXXXXXXXXX, nu și la alte cantități de semințe de porumb) constată, că chiar și în lipsa unui calcul al datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj, executorul judecătoresc, la adoptarea încheierii nr.062-164r/13 din 15 ianuarie 2013 privind distribuirea sumelor între creditori, a ținut cont de faptul, că SRL „XXXXXXXXXX” are calitatea de creditor gajist, și în temeiul art. 100 alin.(1) Cod de executare, a distribuit către SRL „XXXXXXXXXX” suma de 1178771,04 lei anume către acest creditor gajist. Astfel, se reține conform încheierii, că *” Avînd în vedere faptul că semințele de porumb în cantitate de 105785 tone și XXXXXXXXXXX în cantitate de 259519 tone, conform xerocopiilor actelor prezentate sînt gajate față de creditorul gajist SRL ”XXXXXXXXXX”, în conformitate cu prevederile art.100 Cod de executare,, de a atribui suma de 1178771,04 lei obținută din realizarea acestora, în contul creditorului SRL ”XXXXXXXXXX”* (Vol.I, f.d. 10)

Cealaltă cantitate de porumb sechestrată prin procesul verbal de sechestr din 12.11.2012, și anume 26012 kg masă utilă, vîndută la preț de 55368,80 lei și care a fost distribuită IFS Căușeni, nu constituie obiectul învinuirii în prezenta cauză penală, deci, instanța nu se va expune asupra acesteia. Relevant este faptul, că din conținutul probelor acuzării și anume Hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 24 aprilie 2013, precum și Decizia Curții de Apel din 26 septembrie 2013, nu se face distincție între aceste cantități de produse agricole, dîndu-se o apreciere per ansamblu (tuturor la un loc) precum că n-a fost respectat art. 100 CE, pe cînd, în opinia instanței, aceasta este o abordare incorectă și superficială a circumstanțelor de fapt, iar acuzarea a preluat și a pus la baza învinuirii aceste constatări superficiale, fără a distinge că la repartizarea sumelor din realizarea a 259519 kg semințe de XXXXXXXXXXX și 105758 kg semințe de porumb, inculpatul a respectat întocmai prevederile art. 100 Cod de executare.

Nu în ultimul rînd, instanța constată că însuși SRL „XXXXXXXXXX” prin demersul nr.66 din 17.12.2012, a solicitat a distribui sumele obținute în urma realizării semințelor de porumb sechestrate, în conformitate cu art.100 Cod de executare, însă nu a prezentat calculul datoriei la contractul a cărui asigurare este garantată prin gaj. Cu toate acestea, chiar și în lipsa calculului, sumele obținute în urma realizării 105785 tone semințele de porumb și 259519 tone semințe de XXXXXXXXXXX au fost distribuite în strictă conformitate cu prevederile art. 100 alin.(1) Cod de executare.

Conform părții a doua a învinuirii, Nichitoi Emil este învinuit că: *”la 07.12.2012, executorul judecătoresc, Emil Nichitoi, cu toate că a primit spre examinare demersurile creditorului privind ridicarea sechestrului, știind cu certitudine că bunurile sechestrate nu aparțineau debitorului ÎM „XXXXXXXXXX”, fiind ilegal sechestrate, și aparțin cu dreptul de proprietate creditorului „XXXXXXXXXX” SRL, încălcînd prevederile art. 125 din Codul de executare conform căruia*

"bunurile sechestrate se vînd, de regulă, la licitație sau prin organizații comerciale specializate, în bază de contract de comision", a încheiat un contract privind prestarea serviciilor de vînzare în comision nr. 1-062/12 cu „XXXXXXXXXX” SRL, ignorînd principiul disponibilității reglementat de art.4 din Codul de executare, fără a da posibilitatea părților de a alege modalitatea de înțrînare indicată în art. 125 alin.1 din Codul de executare.

Cercetînd sub toate aspectele probele dosarului, instanța de judecată constată, că nici această parte a învinuirii nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, fiind și confuză, neclară.

Astfel, instanța constată, că la data de 07.12.2012, executorul judecătoresc, Emil Nichitoi, încă nu primise-ră spre examinare demersul creditorului privind ridicarea sechestrului, or, însuși demersul nr.66 este datat cu 17.12.2012 (Vol.3, f.d. 100), iar executorul l-a recepționat la 27.12.2012, așa cum rezultă din scrisoarea executorului nr.79 din 28.12.2012 (Vol.3, f.d. 101). Deci, la data de 07.12.2012 executorul judecătoresc n-a primit la examinare demersul SRL "XXXXXXXXXX". Respectiv, instanța constată că, la data de 07.12.2012 executorul judecătoresc "n-a știut cu certitudine că bunurile sechestrate nu aparțineau debitorului ÎM „Schmidt Agroteh”, și că sunt ilegal sechestrate, și aparțin cu dreptul de proprietate creditorului „XXXXXXXXXX” SRL”, așa cum este învinuit. Urmează a mai reține, că SRL "XXXXXXXXXX", deși cunoștea și participa în acțiunile privind sechestrarea produselor agricole la data de XXXXXXXXXX și la 12.11.2012, s-a adresat cu demersul nr.66 abia la data de 17.12.2012, peste 47 de zile după aplicarea primului sechestr. Este evidentă întrebarea: cum de n-a întreprins acțiuni afită timp, dacă sunt sechestrate bunurile din proprietate ? Răspunsul care se impune este că SRL "XXXXXXXXXX" nu examina aceste produse agricole ca proprietate a sa, și nu considera acțiunile executorului judecătoresc privind sechestrarea bunurilor ca ilegale și care i-ar încălca drepturile.

Potrivit art. 22 lit.f) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să sechestrze, să ridice, să depoziteze, să administreze și să vîndă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate.

Conform art. 125 Codul de executare, bunurile sechestrate se vînd, de regulă, la licitație sau prin organizații comerciale specializate, în bază de contract de comision.

Potrivit art.4 alin.(1) Codul de executare, creditorul dispune de dreptul de a cere executarea silită a documentelor executorii, precum și de a renunța la executarea începută sau de a amîna pornirea ei, în limitele prescripției dreptului stabilit.

Instanța constată, că nu există careva norme legale în Codul de executare, care ar indica executorului judecătoresc, în ce circumstanțe și care anume modalitate de vînzare, prevăzută de art.125 CE, urmează a fi aleasă în fiecare caz concret, sau că ar trebui să coordoneze modalitatea de vînzare cu părțile. Astfel, executorul judecătoresc, avînd deja rezultatul evaluării de la Camera de Comerț și Industrie, la data de 07.12.2012 a încheiat cu SRL "XXXXXXXXXX" contractul nr.1-062/12 de prestare a serviciilor de vînzare în comision a bunurilor sechestrate.(vol.3, f.d. 96) Tot la data de 07.12.2012 prin scrisoarea nr.78 a informat ÎM „XXXXXXXXXX”, SRL "XXXXXXXXXX", Inspectoratul Fiscal de Stat r.Căușeni, SA "Floarea Soarelui", că la data de 07.12.2012 a fost expus spre vînzare prin intermediul magazinului de consignație "Romancor" (ulterior a corectat greșeala comisă în această scrisoare, prin încheierea de corectare a erorilor din 13 decembrie 2012, indicînd prin intermediul magazinului de consignație SRL "XXXXXXXXXX" (Vol.3, f.d.99), bunurile debitorului ÎM „Schmidt Agroteh”, semințe de XXXXXXXXXX recolta anului 2012, în cantitate de 259 519 kg, sechestrate prin procesul verbal de sechestr din XXXXXXXXXX, evaluate la preț de 6,87 lei/kg, și semințe de porumb, recolta anului 2012, sechestrate prin procesul verbal de sechestr din XXXXXXXXXX și din 12.11.2012, la prețul de 3,73 lei /kg. (Vol.3, f.d. 97) Toți destinarii au recepționat scrisoarea recomandată, cu excepția ÎM „XXXXXXXXXX”,(destinatarul nu se află în sat) (Vol.3, f.d.122-125). Ca urmare, SRL "XXXXXXXXXX", prin demersul nr.66 datat cu 17.12.2012, a informat că între acesta și debitor la data de 12.06.2012 a fost încheiat contractul de gaj, iar ulterior în baza acestuia debitorul a transmis în proprietate 259 519 kg semințe de XXXXXXXXXX în valoare de 1 998 296,30 lei, care au fost depozitate la elevatorul Căinari. A solicitat ridicarea sechestrului aplicat pe 259 519 kg semințe de XXXXXXXXXX, invocînd încălcarea dreptului de proprietate (Vol.3, f.d. 100).

Drept urmare, prin scrisoarea nr.79 din 28.12.2012 executorul judecătoresc Nichitoi Emil, pe motiv că la demers au fost anexate xerocopiile unor acte, necertificate corespunzător, iar unele anexe indicate în demers lipseau, a solicitat, pentru examinarea demersului dat, ținînd cont de prevederile legislației, prezentarea actelor nominalizate în original fie confirmate în modul stabilit de lege, inclusiv prezentarea actelor lipsă. Odată ce actele necesare vor fi prezentate, solicitarea va fi soluționată. (Vol.3, f.d. 101). De reținut, că inculpatul a declarat în ședință, că anume factura fiscală din 31.08.2012 nu era anexată la demers, deși era indicată în anexe, iar în lipsa acesteia categoric nu era posibil admiterea demersului.

Deși reprezentantul părții vătămate Grosu Gh. n-a confirmat în cadrul cercetării judecătoreștirecepționarea acestei scrisori, la materialele cauzei este avizul de recepție a scrisorii nr.79 (nr.062-188r/12) din 28.12.2012 (Vol.3, f.d. 126), iar conform avizului de recepție, destinatarul a primit-o la aceeași dată- 28.12.2012. Însă, SRL "XXXXXXXXXX" n-a prezentat actele solicitate de executor.

Neprimind nici un răspuns de la SRL "XXXXXXXXXX", și ținînd cont că ceilalți participanți la procedura de executare nu au formulat careva obiecții, bunurile au fost transmise spre realizare către magazinul de consignație, care le-a comercializat ulterior. Instanța de judecată constată, că în atare situație, executorul judecătoresc era în drept de a întreprinde acțiuni de executare a documentului executoriu, acțiunile acestuia fiind legitime.

Conform art.143 alin.(1) CE, bunurile mobile pot fi vîndute prin organizații comerciale în baza unui contract de comision. În temeiul art. 125 alin.(1) și 143 alin.(1) CE, executorul judecătoresc a încheiat cu SRL "XXXXXXXXXX" contractul de comision. Acuzarea l-a învinuit pe Nichitoi Emil, că acesta, încheind acest contract, a "ignorat principiul disponibilității reglementat de art.4 din Codul de executare, fără a da posibilitatea părților de a alege modalitatea de înțrînare indicată în art. 125 alin.1 din Codul de executare." Instanța de judecată constată, că nici această parte a învinuirii nu -și găsește confirmare în cadrul cercetării judecătorești, or, sensul art.4 din Codul de executare este altul, decît cel atribuit cazului de către organul de urmărire penală. Astfel, potrivit acestei norme, disponibilitatea creditorului constă în: a) a cere executarea silită a documentelor executorii; b) a renunța la executarea începută; c) a amîna pornirea ei, în limitele prescripției dreptului stabilit. Și nicidecum acest articol nu poate fi raportat la disponibilitatea alegerii între vînzarea bunurilor sechestrate la licitație sau prin magazine de consignație. Cum s-a reținut și mai sus, executorul judecătoresc este în drept să determine, fără consultarea părților, modalitatea de vînzare a bunului sechestrat, cu atît mai mult că bunurile sechestrate în speță în mod tradițional se vînd anume în magazinele de consignație. Mai reține instanța că, nici SRL "XXXXXXXXXX", nici debitorul (sau alți creditori), n-au obiectat asupra modalității de vînzare prin comision, deși prin scrisoarea din 07.12.2012 au fost toți informați despre vînzarea prin magazinul de consignație.

Conform părții a treia a învinuirii, Nichitoi Emil este învinuit că: "În continuarea acțiunilor sale infracționale, la 09.01.2013, Emil Nichitoi încălcînd cerințele art. 143 alin. (3) din același Cod, ...fără informarea întreprinderii „XXXXXXXXXX” SRL, prin intermediul magazinului de consignație „XXXXXXXXXX” SRL, ilegal și nefondat a înstrăinat produsele agricole sus menționate către „Capriphil” SRL, la un preț de 1821920,22 lei, diminuat cu 20% față de valoarea bunurilor stabilită prin Raportul de evaluare nr. 0301379 din 29 noiembrie 2012 întocmit de către Camera de Comerț și Industrie al RM, cauzînd astfel părții vătămate „XXXXXXXXXX” SRL daune în proporții deosebit de mari în sumă totală de 2177436 lei, ceia ce constituie 108871,8 unități convenționale."

Instanța de judecată constată, că nici această parte a învinuirii n-a fost probată prin probe concludente și pertinente de către acuzatorul de stat, deci, învinuirea nu și-a găsit confirmare.

Astfel, conform art. 143 alin. (3) Cod de Executare, reevaluarea bunurilor transmise spre vînzare se admite, în condițiile legii, cu participarea executorului judecătoresc. Data, ora și locul reevaluării se comunică debitorului și creditorului. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea chestiunii.

Instanța constată, că inculpatul n-a înstrăinat produsele agricole către „Capriphil” SRL, nici n-a redus costul produselor agricole, în detrimentul părții vătămate.

Instanța a constatat mai sus, că executorul judecătoresc a fost în drept să determine modalitatea de vânzare prin magazin de consignație, aceasta rezultă din art. art. 22 lit.f), 88, 125 Cod de executare. Iar conform art.1061 alin.(1) Cod civil, *prin contract de comision, o parte (comisionar) se obligă să încheie acte juridice în nume propriu, dar pe contul celeilalte părți (comitent), iar aceasta să plătească o remunerație (comision).* Astfel, în raporturile de vânzare cumpărare în cauză, calitatea de vânzător/comisionar o are SRL "XXXXXXXXXX", dar nu executorul judecătoresc.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Romanov P. (directorul SRL "XXXXXXXXXX") a declarat, că "nu țin minte la ce preț a primit-o și la ce preț a fost pusă marfa în vânzare. Dar după un timp prețul mărfii a fost diminuat conform hotărârii guvernului." Acest martor a mai declarat, că au fost potențiali cumpărători, dar numai cu văzutul, nu erau decizi de a cumpăra, motiv din care prețul a fost micșorat. Și martorul Butnaru Liviu a declarat instanței, că "Până la înstrăinarea mărfii nimeni nu se interesa de ea, cumpărători nu au fost."

Inculpatul a invocat în ședința de judecată, că SRL "XXXXXXXXXX" nu l-a informat despre diminuarea prețului mărfii. Acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă, care ar confirma contrariul, și că inculpatul este cel, care a diminuat cu 20% valoarea bunurilor. Dimpotrivă, din probele dosarului se constată că inculpatul nici n-a diminuat cu 20% valoarea bunurilor, nici n-a fost informat de către SRL "XXXXXXXXXX" despre diminuarea prețului (contrar prevederilor contractului de comision). Astfel, din conținutul Procesului-verbal nr.1 de reevaluare a bunurilor sechestrate din 08.01.2013 se constată "Prin prezenta, SRL "XXXXXXXXXX" a convenit de a reduce prețul asupra bunurilor transmise spre realizare conform contractului nr.1-062/12 din 07.12.2012, după cum urmează: *semințe de XXXXXXXXXXXX recolta anului 2012 -reduc la 20%; semințe de porumb recolta anului 2012 -reduc la 20%;*" (Vol.3, f.d. 102). La dosar nu este proba că acest proces-verbal a fost comunicat executorului judecătoresc. Iar conform pct.27 al Regulilor comerțului de consignație, aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr.1010 din 31.10.1997, *ordinea, termenele și mărimile reevaluării mărfurilor primite la consignație sînt stabilite de către comisionar și comitent la încheierea contractului de consignație (acordului consignațional), cu respectarea următoarelor condiții: a) comisionarul are dreptul să reducă cu 20 % prețul mărfurilor nevîndute în decursul a 20 de zile lucrătoare.* Astfel, după expirarea a 20 de zile de la expunerea mărfii la vânzare, nefiind comercializată, marfa a fost reevaluată de SRL "XXXXXXXXXX", iar la data de 09.01.2013 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.01/13 SRL "XXXXXXXXXX" a vîndut către SRL "Capriphil" cantitatea de produse agricole în cauză, iar suma de bani obținută a fost virată la contul executorului judecătoresc (Vol.1, f.d. 119-121, 128). Ulterior, SRL "Capriphil" a vîndut produsele agricole în cauză către Avicola Dănceni și SA "XXXXXXXXXX" (Vol.1, f.d. 130-133). Instanța de judecată mai constată, că această tranzacție este valabilă și produce efecte juridice, or, cererea de chemare în judecată a SRL "XXXXXXXXXX" către SA "XXXXXXXXXX", ÎM „XXXXXXXXXX”, SRL "Capriphil", executorul judecătoresc Emil Nichitoi privind anularea tranzacției de înstrăinare a semințelor de XXXXXXXXXXXX în cantitate de 259519 kg și 136160 kg semințe de porumb, a fost scoasă de pe rol prin încheierea Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 06.02.2014, irevocabilă la data de 25.02.2014, pe temeiul absenței în ședința a SRL "XXXXXXXXXX" (Vol. 4, f.d. 92). Deci, pînă la proba contrară, tranzacțiile de înstrăinare a producției agricole se prezumă legale, iar capătul de acuzație, precum că inculpatul "ilegal și nefondat a înstrăinat produsele agricole sus menționate către „Capriphil” SRL, la un preț de 1821920,22 lei, diminuat cu 20% față de ...." nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, or, nu există o hotărâre irevocabilă prin care să fi fost anulate tranzacțiile de vânzare-cumpărare a produselor agricole. Cu atît mai mult, martorul Baroncea R. (administratorul „Capriphil” SRL) a declarat instanței, că "între SRL "Capriphil" și executorul Nichitoi E. nu au fost încheiate acte sau tranzacții, nu s-a eliberat nici o factură și nu s-au efectuat careva plăți. Contractul de vânzare cumpărare și facturile fiscale dintre SRL "Capriphil" și SRL "XXXXXXXXXX" sunt valabile și declarate la Inspectoratul Fiscal și sunt în vigoare pînă la moment.

În concluzie, instanța apreciază critic declarațiile martorului Scutari Oleg, care este și administratorul SRL "XXXXXXXXXX", și care evident este interesat în rezultatul procesului. Anume dîui a depus pîngerea la Procuratură și CNA la acțiunile executorului judecătoresc, deci, în calitate de martor, declarațiile dîui sunt pîrînitore. Instanța reține încă odată, că s-au constatat mai multe contradicții în declarațiile acestui martor, cît și în coroborare cu declarațiile altor martori audiați, contradicțiile fiind descrise supra în sentință. Deci, declarațiile acestui martor nu pot fi puse la baza confirmării învinuirii deoarece au fost combătute prin alte probe.

De asemenea, instanța de judecată a constatat mai multe contradicții și în declarațiile reprezentantului părții vătămate Grosu Gh., pe care le-a indicat în sentință, la fiecare circumstanță cercetată, deci, declarațiile acestuia la fel urmează a fi apreciate critic și care nu pot fi puse la baza confirmării învinuirii.

Potrivit art.8 CPP, *nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, adică sarcina dovedirii vinovăției persoanei este pe seama organelor de drept, fapt care nu a avut loc în cadrul examinării cauzei penale date.*

Ceea ce este important de stabilit este ce fel de cunoașterea subiectivă a posedat Nichitoi Emil în momentul întreprinderii acțiunilor de executare în privința produselor agricole date ce sunt indicate în învinuirea adusă. S-a constatat, că nici un document despre faptul că produsele agricole aparțin în baza dreptului de proprietate lui XXXXXXXXXXXX nu a fost prezentată nici lui Nichitoi Emil nici administrației elevatorului, nici la data primirii mărfii, nici la data depozitării mărfii, și nici la data sechestrării mărfii. În situația în care Nichitoi Emil nu știa de existența produselor agricole, nici locul de depozitare, de ce administrația SRL XXXXXXXXXXXX a informat cu privire la aceste bunuri, de ce SRL XXXXXXXXXXXX a trimis angajații săi la Nichitoi Emil pentru a arăta elevatorul, conducerea acestuia, locul de depozitare a mărfurilor, de ce angajații SRL XXXXXXXXXXXX au participat la acțiunile de executare documentului executoriu la Căinari și Zaim, de ce administratorul SRL XXXXXXXXXXXX dl Scutari Oleg într-o conversație telefonică cu directorul elevatorului a insistat ca Nichitoi Emil să nu fie împiedicat să efectueze executarea? Singurul răspuns evident este că produsele agricole în momentul arestării și, de fapt și de drept au fost considerate de către toate părțile implicate în procedura de executare ca proprietate a debitorului "Schmidt Agrotech" SRL, ca o proprietate care trebuie să fie arestată și expusă spre realizare în scopul executării documentelor executorii.

Cu referire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului conform art. 328 alin.(3) lit.d) CP al RM - *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni soldate cu urmări grave a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice*, instanța constată următoarele.

În scopul stabilirii semnelor acestei infracțiuni este necesar cu exactitate să se stabilească în mod cert volumul împuternicirilor atribuite persoanei cu funcții de răspundere, fapt relevant atît în teoria dreptului penal, cît și în practica judiciară.

În acest caz, aceste împuterniciri sunt stabilite de Codul de Executare al Republicii Moldova.

Teoria dreptului penal (S.Brînză, V.Stati, Drept penal, partea specială, Vol.II, p.867) stabilește că prin acțiunile care evident depășesc limitele împuternicirilor al persoanei cu funcții de răspundere este:

- Acțiuni referitoare la competența unui alte persoane cu funcții de răspundere;
- Săvîrșirea unei acțiuni care putea fi comisă de către făptuitor numai în prezența unor circumstanțe deosebite, indicate în lege/alt act normative;
- Săvîrșirea unipersonală a unei acțiuni pe care o poate executa exclusive un organ colegial;
- Acțiuni care nimeni și nici într-un fel de circumstanțe nu le poate comite.

În acest caz, instanța conchide că nici una din acțiunile incriminate inculpatului nu poate fi încadrată în situațiile de caz expuse. Astfel, împuternicirile privind intentarea procedurii de executare sunt stabilite în art. 60 CE. În mod evident, că intențind procedura de executare pe marginea titlului executoriu în folosul creditorului SRL "XXXXXXXXXX", Nichitoi Emil nu a depășit limitele împuternicirilor acordate de art. 60 Cod de executare. Competența de a sechestra bunurile debitorului, depozitate la debitor, în scopul executării sînt indicate la art. 115 Cod de executare. Competența privind realizarea bunurilor sechestrate precum și posibilitatea

depozitate la elevator, în scopul executării sunt sunt indicate la art. 115 Cod de executare. Competența privind realizarea bunurilor sechestrate precum și posesiunea de a le realiza prin magazinul de consignatie SRL "XXXXXXXXXX" este stabilită la art. 125 Cod de executare.

Aspectul subiectiv al componenței de infracțiune conform art. 328 CP se caracterizează prin faptul că subiectul crimei este conștient de faptul că acțiunile sale sunt dincolo de sfera de aplicare a drepturilor și competențelor sale, el (subiectul) prevede survenirea urmărilor indicate în dispoziția articolului și dorește survenirea lor. Pentru existența infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu este important ca prin fapta comisă, persoana cu funcții de răspundere să-și depășească în mod vădit, cert și fără îndoiele limitele competenței sale stabilite de lege.

Semnul distinctiv "depășirii vădite" înseamnă evidentul, fără echivoc pentru subiect, ieșirea dincolo de atribuțiile sale a acțiunilor comise.

Instanța reține, că despre existența acestor produse agricole Emil Nichitoi a aflat de la administrația SRL "XXXXXXXXXX", a sosit la elevator însoțit de angajați ai SRL "XXXXXXXXXX" și cu scopul sechestrării acestor produse agricole în cadrul procedurii de executare.

Sechestrarea și realizarea ulterioară forțată a produselor intrau în competența atribuțiilor sale de serviciu. Prin urmare, nu se poate afirma că sechestrarea produselor agricole la cererea și cu participarea SRL "XXXXXXXXXX", în cadrul executării procedurii de executare Nichitoi Emil fără îndoială "conștientiza depășirea atribuțiilor sale" la sechestrarea și realizarea produselor agricole în afara atribuțiilor.

Este important de reținut, că erorile procedurale în exercitarea atribuțiilor sale (în acest caz, la întocmirea procesului-verbal de sechestrare din XXXXXXXXXXXX, în lipsa debitorului, a altor creditori în procedura de executare, conform art.115 Cod de executare), nu este un act criminal, deoarece aceste erori sunt realizate în cadrul atribuțiilor de sechestrare. Mai mult, art.119 alin.(1) Cod de executare reglementează conduita de urmat în cazul în care, debitorul este absent de la procedura de sechestrare (prin indicarea cărui subiect trebuie de înmănat copia de pe procesul-verbal de sechestrare). Deci, legiuitorul a admis că este posibil sechestrarea bunurilor debitorului și în lipsa debitorului.

A se mai reține, că nici debitorul, nici ceilalți creditori urmăritori n-au contestat actele executorului judecătoresc, iar la contestarea actelor executorului de către SRL "XXXXXXXXXX", instanța civilă s-a expus, în procedură civilă. Însă, chiar dacă a fost anulate în parte actele executorului judecătoresc, pentru erori de procedură, aceste erori nu constituie infracțiune. În practica judiciară sunt anulate o multitudine de acte ale executorilor judecătorești, pentru erori de procedură, însă în majoritatea absolută a cazurilor, acestea nu constituie crime, infracțiuni. La fel și în prezenta speță.

Referitor la calificarea propusă de acuzare a acțiunilor lui Nichitoi Emil prin prisma art. 125 alin.(1), în coroborarea cu art. 4 Cod de executare, reține instanța, că articolul 125 stabilește dreptul de a vinde bunurile sechestrate prin contract de comision. Exercitarea acestui drept nu este condiționat de condiții speciale, cum ar fi acordul obligatoriu a părților procedurii de executare. Iar pretinsa acuzație de ignorare a principiiului disponibilității din art. 4 Cod de executare instanța a combătut-o prin argumente concrete în conținutul motivării sentinței. Acest principiu a fost pus în aplicare pe deplin de creditorul SRL "XXXXXXXXXX" atunci când a cerut intentarea procedurii de executare în baza documentului executoriu.

În ceea ce privește acuzațiile aduse lui Nichitoi Emil în încălcarea art. 143 alin. (3) Codul de executare, instanța reține, că Emil Nichitoi nu a realizat produsele agricole, iar reevaluarea a avut loc fără știrea și participarea sa, și în aceste circumstanțe el n-a putut să înștiințeze SRL "XXXXXXXXXX" despre reevaluare. Mai mult decât atât este inadmisibil de calificat această situație prin prisma art. 328 Cod Penal.

Iar trimiterea făcută de acuzare la art.25 alin.(5) Codul de executare, (în partea I a învinuirii), adică la o normă inexistentă, instanța de judecată o apreciază ca totalmente nefondată.

Reieșind din învinuirea formulată și înaintată inculpatului, se indică expres că acesta a depășit *in mod vădit* limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. Prin interpretarea gramaticală a sintagmei "in mod vădit", se înțelege că făptuitorul manifestă certitudine, este lipsit de orice îndoială și nu are dubii că depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Aceste circumstanțe n-au fost demonstrate de acuzatorul de stat.

De reținut, în cele din urmă, că acuzarea n-a indicat și n-a demonstrat, nici care a fost motivul "comiterii infracțiunii".

Ca urmare, Emil Nichitoi nu poate fi condamnat în baza rechizitoriului prezentat de procuror și suportului probant pe care acesta își întemeiază învinuirea în rechizitoriu, iar toate dubiile urmează să fie interpretate în favoarea inculpatului, conform principiiului prezumției nevinovăției consfințit în art. 8 CPP al RM, Constituției RM și art. 6 din CEDO.

Astfel, Nichitoi Emil urmează în cazul dat, să fie achitat pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Măsura preventivă la caz, obligarea nepărsirii localității, este expirată de drept.

Concluzionând cele relatate, conducându-se de prevederile art. art. 384-385, 390 alin.(1) pct.3), 392-394, 396 CPP, instanța de judecată,-

A HOTĂRÎT:

Se achită Nichitoi Emil Ion, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod Penal al RM, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

Președinte de ședință,

Judecătorul

Maria Țurcan

